

ICCAC

9th International Congress On Contemporary Art And Craft

January 29-31, London/UK

PROCEEDING BOOK

EDITOR

Assoc. Prof. Özlem GÖK

*ICCAC 9th INTERNATIONAL CONGRESS on
CONTEMPORARY ART and CRAFT
January 29-31, 2025 London/UK*

PROCEEDINGS BOOK

EDITOR IN CHIEF
Assoc. Prof. Özlem GÖK

ISBN: 978-625-6997-62-2

by
ACADEMIC SHARING PLATFORM PUBLISHING HOUSE®

All rights of this book belong Academic Sharing
Platform Publishing House
Authors are responsible both ethically and juridically
APP Publications – 2021©

Issued: 21.02.2025

CONGRESS ID

CONGRESS TITLE

*ICCAC 9th INTERNATIONAL CONGRESS ON CONTEMPORARY ART
AND CRAFT*

DATE and PLACE

January 29-31, 2025 London/UK

ORGANIZATION

Uluslararası Bilimsel Araştırma ve Strateji Geliştirme Derneği, Türkiye

Socrates Journal of Interdisciplinary Social Studies, Türkiye

CONGRESS CHAIRS

Assoc. Prof. Özlem GÖK

EDITOR IN CHIEF

Assoc. Prof. Özlem GÖK

CONGRESS ORGANIZERS

Uluslararası Bilimsel Araştırma ve Strateji Geliştirme Derneği, Türkiye
INTERNATIONAL JOURNAL OF HEALTH AND APPLIED SCIENCE (IJHAS), Türkiye

PARTICIPANT COUNTRIES (6):

Azerbaijan, Albania, Canada, Ukraine, Peru, Iran

NUMBER OF PARTICIPANTS (13):

(Türkiye- 4 Other Countries- 9)

NUMBER OF ACCEPTED PAPERS (12):

(Türkiye- 3, Other Countries- 9)

PRESENTATION

Oral presentation

EVALUATION PROCESS

All applications have undergone a double-blind peer review process

ISBN: 978-625-6997-62-2

ORGANIZING COMMITTEE

Assist. Prof. Dr. Salimeh AMANJANI, Uşak Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ayhan ÇETİN, Trakya University, Türkiye

Prof. Dr. Nurseren TOR, Mersin University, Türkiye

Prof. Dr. Ebru ALPARSLAN, Erciyes University, Türkiye

Prof. Dr. Gülzar İBRAHİMOVA, Bakü Avrasya University, Azərbaycan

Prof. Dr. Elif ŞENEL, Ondokuzmayıs University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. A. Ceren ASMAZ, Erciyes University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Cihan Şule KÜLÜK, Bolu Abant İzzet Baysal University,
Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Cafer BUDAK, Dicle University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Seçil KARATAY, Kastamonu University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Melda Medine SUNAY, Bursa Technical University,
Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Can YARDIMCI, Afyon Kocatepe University, Türkiye

Assist. Prof. Dr. Aslı KAYA, İstanbul Gelişim University, Türkiye

SCIENTIFIC BOARD MEMBERS

Prof. Dr. Almaz Ülvı BİNNATOVA, Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası, Azərbaycan

Prof.Dr.Arzu KARACA, Munzur University, Türkiye

Prof. Dr. Gülzar İBRAHİMOVA, Bakü, Azərbaycan

Prof.Dr.Gülizar Sümer ÇAKIR, İnönü University, Türkiye

Prof.Dr.Ainur NOGAYEVA, L.N.Gumilev Avrasya Milli University (Kazakistan)-Erzincan Binali Üniversitesi (Türkiye)

Prof. Dr. Selçuk BALI, Selçuk University, Türkiye

Prof.Dr. Sinem SOMUNOĞLU İKİNCİ Bursa Uludağ University, Türkiye

Prof. Dr. Anderi JEAN, Gas Petroleum University of Romania

Prof. Dr. Mahire HÜSEYNOVA - Azerbaijan State Pedagogy University, Azərbaycan

Prof.Dr.Basim ALHADİDİ, Albalqa Applied University, Jordan

Prof.Dr.Ashraf M. A. AHMAD, Princess Sumya University for Technology, Amman, Jordan

Prof.Dr. Raymond KOSALA, The Loseph Wibowo Center for Advanced Learning, Jakarta, Indonesia

Prof. Dr. Yaşar Hamza OCAK, Kütahya Dumlupınar University, Türkiye

Prof. Dr. Wen-Lin YANG, Dean, National University of Tainan, Taiwan

Prof. Dr. Müjdat AVCI, Osmaniye Korkut Ata University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Canan CEYLAN, İstanbul Nişantaşı University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Ülhak ÇİMEN, Atatürk University Communication Faculty, Türkiye

Assoc.Prof. Dr.Aytekin ZEYNALOVA, Bakü Devlet Üniversitesi, Azərbaycan

Assoc. Prof. Dr. Gönül SAMEDOVA - Azerbaijan State Pedagogy University, Azərbaycan

Assoc. Prof. Ruslan ABDULLAYEV - Azerbaijan National Academy of Sciences, Azərbaycan

Assoc. Prof. Dr. Melda Medine SUNAY, Bursa Teknik University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Ergün AKTÜRK, Atatürk University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Mevlut ALBAYRAK, Atatürk University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Nermin DEMİRKOL, Kocaeli University, Türkiye

SCIENTIFIC BOARD MEMBERS

Assoc. Prof. Dr. Nuran VARIŞLI, Social Security Institution, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Münevver BAYAR, Social Security Institution, Türkiye

Dr. Fuat ÇELİKEL, Sosyal Güvenlik Kurumu, Türkiye

Dr. Usman Ghani, PhD - Institute of Management Sciences Peshawar, Pakistan

Dr. Katarzyna Czech, PhD - Warsaw University of Life Sciences, Poland

Dr. Yuriy Danko, PhD - Sumy National Agrarian University, Ukraine

Dr. Olena Melnyk, PhD - Sumy National Agrarian University, Ukraine

Dr. Michal Wojtaszek, PhD- Warsaw University of Life Sciences, Poland

Dr. Maral Jamalova, PhD - Szent Istvan University, Hungary

Dr. Nicholas Imbeah, PhD - Takoradi Technical University , Ghana

Dr. Harshavardhan Reddy Kummitha, PhD - Budapest Business School, Hungary

Assoc. Prof. Dr. Fatma KÖPRÜLÜ, Yakın Doğu University, Kıbrıs

Assoc. Prof. Dr. Mesut BULUT, Atatürk University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Abdulkadir KIRBAŞ, Atatürk University, Türkiye

Assist. Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR, North Central Theological Seminary, Minneapolis, USA

Dr.MUHAMMAD FAISAL, Allama Iqbal Open University,Ministry of Human Rights
Commission, Pakistan

Dr. Keshab Chandra MANDAL, Kolkata, India

Dr. Chems Eddine BOUKHEDIMI, University of Tizi Ouzou, Department of commerce.
Marketing Management. Algeria

Dr. Subhashish DEY, Civil Engineering Department, Gudlavalleru Engineering College,
Gudlavalleru, Andhra Pradesh, India

UBSDER

Çankaya - Ankara

06-139-180

Konu: Kongre Düzenleme Kurulu

05.10.2024

Sayı:2024/003

İLGİLİ KURUMA

İçişleri Bakanlığı tarafından tahsis edilen 06-139-180 tescil kodu ile Tüzel kişiliğe sahip olan Uluslararası Bilimsel Araştırma ve Strateji Geliştirme Derneği, 5253 sayılı kanuna uygun olarak “Bilimsel Araştırmalar ve Akademik Çalışmalar” alanında ulusal ve uluslararası düzeyde faaliyetlerini yürütmektedir.

Kurumumuzun Yönetim Kurulu tarafından, 05.10.2024 tarihinde saat 14:00’da “Bilimsel Çalışmalarda Strateji Geliştirme” görüşmeleri ile “Bilimsel Kongreler Düzenlenmesi” gündemleri ile toplanmış ve alınan 9 nolu karara istinaden aşağıda detayları yazılı olan bilimsel etkinliğin düzenlenmesine ve etkinliğe ilişkin akademisyenlerin resmi olarak görevlendirilmesine oy birliği ile karar verilmiştir.

Bilgi ve gereğini arz ederim.

Dr. Nadire KANTARCIOĞLU

UBSDER Başkanı

Etkinlik Adı : ICCAC 9th INTERNATIONAL CONGRESS on CONTEMPORARY ART and CRAFT

Etkinlik Tarihi: 29-31 Ocak, Londra/İngiltere

KONGRE BAŞKANI

Assoc. Prof. Dr. Özlem GÖK , Erciyes University, Türkiye

Düzenleme Kurulu  yeleri

Assist. Prof. Dr. Salimeh AMANJANI ,UŞak Üniversitesi, Türkiye

Prof. Dr. Ayhan  ET N, Trakya University, Türkiye

Prof. Dr. Nurseren TOR, Mersin University, Türkiye

Prof. Dr. Ebru ALPARSLAN, Erciyes University, Türkiye

Prof. Dr. Gülzar  BRAH MOVA, Bak  Avrasya University, Azerbaijan

Prof. Dr. Elif ŞENEL, Ondokuzmayıs University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. A. Ceren ASMAZ, Erciyes University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Cihan Şule K L K, Bolu Abant  zzet Baysal University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Cafer BUDAK, Dicle University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Se il KARATAY, Kastamonu University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Melda Medine SUNAY, Bursa Technical University, Türkiye

Assoc. Prof. Dr. Can YARDIMCI, Afyon Kocatepe University, Türkiye

Assist. Prof. Dr. Aslı KAYA,  stanbul Gelişim University, Türkiye

ICCAC 9th INTERNATIONAL CONGRESS ON CONTEMPORARY ART AND CRAFT

January 29-31 / London-UK

CONGRESS PROGRAM

PARTICIPANT COUNTRIES (6)

Azerbaijan, Albania, Canada, Ukraine, Peru, Iran

ÖNEMLİ, DİKKATLE OKUYUNUZ LÜTFEN / IMPORTANT, PLEASE READ CAREFULLY

Önemli, Dikkatle Okuyunuz Lütfen

- ✓ Kongremizde Yazım Kurallarına uygun gönderilmiş ve bilim kurulundan geçen bildiriler için online (video konferans sistemi üzerinden) sunum imkanı sağlanmıştır.
- ✓ Online sunum yapabilmek için <https://zoom.us/join> sitesi üzerinden giriş yaparak "Meeting ID or Personal Link Name" yerine ID numarasını girerek oturuma katılabilirsiniz.
- ✓ Zoom uygulaması ücretsizdir ve hesap oluşturmaya gerek yoktur.
- ✓ Zoom uygulaması kaydolmadan kullanılabilir.
- ✓ Uygulama tablet, telefon ve PC'lerde çalışıyor.
- ✓ Her oturumdaki sunucular, sunum saatinden 15 dk öncesinde oturuma bağlanmış olmaları gerekmektedir.
- ✓ Tüm kongre katılımcıları canlı bağlanarak tüm oturumları dinleyebilir.
- ✓ Moderatör – oturumdaki sunum ve bilimsel tartışma (soru-cevap) kısmından sorumludur.

Dikkat Edilmesi Gerekenler- TEKNİK BİLGİLER

- ✓ Bilgisayarınızda mikrofon olduğuna ve çalıştığına emin olun.
- ✓ Zoom'da ekran paylaşma özelliğine kullanabilmelisiniz.
- ✓ Kabul edilen bildiri sahiplerinin mail adreslerine Zoom uygulamasında oluşturduğumuz oturuma ait ID numarası gönderilecektir.
- ✓ **Katılım belgeleri kongre sonunda tarafınıza pdf olarak gönderilecektir**
- ✓ Kongre programında yer ve saat değişikliği gibi talepler dikkate alınmayacaktır

IMPORTANT, PLEASE READ CAREFULLY

- ✓ To be able to attend a meeting online, login via <https://zoom.us/join> site, enter ID "Meeting ID or Personal Link Name" and solidify the session.
- ✓ The Zoom application is free and no need to create an account.
- ✓ The Zoom application can be used without registration.
- ✓ The application works on tablets, phones and PCs.
- ✓ The participant must be connected to the session 15 minutes before the presentation time.
- ✓ All congress participants can connect live and listen to all sessions.
- ✓ Moderator is responsible for the presentation and scientific discussion (question-answer) section of the session.

Points to Take into Consideration - TECHNICAL INFORMATION

- ✓ Make sure your computer has a microphone and is working.
- ✓ You should be able to use screen sharing feature in Zoom.
- ✓ **Attendance certificates will be sent to you as pdf at the end of the congress.**
- ✓ Requests such as change of place and time will not be taken into consideration in the congress program.

**Before you login to Zoom please indicate your name_surname and HALL number,
exp. Hall-1, Hakan ÖZTÜRK**

Meeting ID: 880 0871 3068
Passcode: 010101

EXHIBITION
CATALOGUE
INTERNATIONAL LONDON
MIXED EXHIBITION

LONDON/UK
January 29-31, 2025

ARTIST

Assoc. Prof. Şöhret AKTEPE DAL

Asst. Prof. Hatice AKSU

Asst. Prof. Salimeh AMANJANI

Lecturer Ezgi BİLGİN

Tuncay ÇİÇEK

Ali YEŞELBAŞ

Yur VOLODYMYR

M. Sheldon RICHARD

Lena FRANK

Arash SHAHRARI

Dr. Natala MORALES

Aleksey MAKSIMOV

Zeynep Nur FİDAN

Opening Ceremony

Online

Date: January, 31 2025

Time: 18:45

ICCAC 9th INTERNATIONAL CONGRESS ON CONTEMPORARY ART AND CRAFT
January 29-31, London/UK
ONLINE

31.01.2025

SESSION-1 / HALL-1

LONDON

19:00-21:00

HEAD OF SESSION: Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR

Author(s)	Affiliation	Title
Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR	University of Alberta	REFLECTIONS ON PEASANT LIFE IN MEDIEVAL CHRONICLES
Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR	University of Alberta	EXPLORING THE ENDURING IMPACT OF THE CLASSICS ON MODERN SOCIETY
Prof. Dr. İsa ELİRİ Prof. Dr. Osman ALTINTAŞ Asst. Prof. Mevlüt ÖZEMİR	Kırıkkale University, Türkiye Osmaniye Korkut Ata University, Türkiye	THE RELATIONSHIP BETWEEN THE INDIVIDUAL AND SOCIETY, URBAN CULTURE, PUBLIC SPACE, AND THE ART PHENOMENON SHAPED WITHIN IT
Dr. Günel Hummatova (Paniyeva) Salih	Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti	YENİ DÜZ DÜZEYDE FOLKLOR GELENEĞİ
Dr. Günel Hummatova (Paniyeva) Salih	Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti	70'Lİ YILLARIN DÜZYAZISINDAKİ KARAKTERLERİN KARAKTERİNDE ULUSAL DEĞERLERİN İFADESİ
Asst. Prof. Salimeh AMANJANI	Uşak Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Moda Tasarımı Bölümü	OSMANLI SARAY KUMAŞLARI ÜZERİNE TARİHSEL BİR İNCELEME: ESTETİK VE FONKSİYONEL ÖZELLİKLER & A HISTORICAL STUDY ON OTTOMAN PALACE FABRICS: AESTHETIC AND FUNCTIONAL CHARACTERISTICS
Assoc. Prof. Şöhret AKTEPE DAL	Pamukkale University, Architecture and Design Faculty, Department of Textile and Fashion Design	ÇAĞDAŞ MODA TASARIMINDA SÜRREALİZM ETKİSİ & THE INFLUENCE OF SURREALISM IN CONTEMPORARY FASHION DESIGN
Aleksey MAKSIMOV	Doktorant, North-Eastern Federal University, Teacher Training Institute , Yakutsk, Yakutia	YAKUT WEAVING ART: AN EXPRESSION OF CULTURAL HERITAGE
Dr. Natalia MORALES	Universidad Antonio Ruiz de Montoya – UARM, Av. Paso de los Andes 970, Pueblo Libre, 21 Peru	WOOD CARVING ART IN PERU: A TRADITIONAL HERITAGE
Elis BOSNEJA	University of Arts, Sheshi Nënë Tereza 2, Tiranë 1019, Arnavutluk	OIL PAINTING ART IN ALBANIA: AN ARTISTIC JOURNEY
Yuri Volodymyr	Faculty of Art Studies,Taras Shevchenko National University of Kyiv, UKRAINE	THE DEVELOPMENT AND AESTHETIC VALUES OF GLASS CRAFT ART IN UKRAINE
Arash Shahriari	Art University of Isfahan, Bender Abbas Campus,Iran	ARTISTIC ANALYSIS OF AN ANNE-CHILD PAINTING CREATED WITH FISH INK ON FABRIC IN BENDER ABBAS, OMAN SEA
All participants must join the conference 10 minutes before the session time. Every presentation should last not longer than 10-12 minutes. Kindly keep your cameras on till the end of the session.		

*ICCAC 9th INTERNATIONAL CONGRESS on
CONTEMPORARY ART and CRAFT
January 29-31, 2025 London/UK*

CONTENT

CONFERENCE ID	I
ORGANIZING COMMITTEE	II
SCIENTIFIC BOARD MEMBERS	III
PROGRAM	V
CONTENT	VI

	Author(s)	Affiliation	TITLE	PAGE NUMBER
1)	Dr. Günel Hummatova (Paniyeva) Salih	Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi	YENİ DÜZ DÜZEYDE FOLKLOR GELENEĞİ	1-2
2)	Dr. Günel Hummatova (Paniyeva) Salih	Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi	70'Lİ YILLARIN DÜZYAZISINDAKİ KARAKTERLERİN KARAKTERİNDE ULUSAL DEĞERLERİN İFADESİ	3-5
3)	Asst. Prof. Salimeh AMANJANI	Uşak Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Moda Tasarımı Bölümü	OSMANLI SARAY KUMAŞLARI ÜZERİNE TARİHSEL BİR İNCELEME: ESTETİK VE FONKSİYONEL ÖZELLİKLER & A HISTORICAL STUDY ON OTTOMAN PALACE FABRICS: AESTHETIC AND FUNCTIONAL CHARACTERISTICS	6-21
4)	Assoc. Prof. Şöhret AKTEPE DAL	Pamukkale University, Architecture and Design Faculty, Department of Textile and Fashion Design	ÇAĞDAŞ MODA TASARIMINDA SÜRREALİZM ETKİSİ & THE INFLUENCE OF SURREALISM IN CONTEMPORARY FASHION DESIGN	22-24
5)	Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR	University of Alberta	REFLECTIONS ON PEASANT LIFE IN MEDIEVAL CHRONICLES	25-32
6)	Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR	University of Alberta	EXPLORING THE ENDURING IMPACT OF THE CLASSICS ON MODERN SOCIETY	33-40

7)	Aleksey MAKSIMOV	Doktorant, North- Eastern Federal University, Teacher Training Institute , Yakutsk, Yakutia	YAKUT WEAVING ART: AN EXPRESSION OF CULTURAL HERITAGE	41-44
8)	Dr. Natalia MORALES	Universidad Antonio Ruiz de Montoya – UARM, Av. Paso de los Andes 970, Pueblo Libre, 21 Peru	WOOD CARVING ART IN PERU: A TRADITIONAL HERITAGE	45-47
9)	Elis BOSNEJA	University of Arts, Sheshi Nënë Tereza 2, Tiranë 1019, Arnavutluk	OIL PAINTING ART IN ALBANIA: AN ARTISTIC JOURNEY	48-49
10)	Yuri Volodymyr	Faculty of Art Studies,Taras Shevchenko National University of Kyiv, UKRAINE	THE DEVELOPMENT AND AESTHETIC VALUES OF GLASS CRAFT ART IN UKRAINE	50-51
11)	Arash Shahriari	Art University of Isfahan, Bender Abbas Campus,Iran	ARTISTIC ANALYSIS OF AN ANNE-CHILD PAINTING CREATED WITH FISH INK ON FABRIC IN BENDER ABBAS, OMAN SEA	52-53
12)	Prof. Dr. İsa ELİRİ Osman ALTINTAŞ Mevlüt ÖZEMİR	Kırıkkale University,Türkiye Osmaniye Korkut Ata University Türkiye	THE RELATIONSHIP BETWEEN THE INDIVIDUAL AND SOCIETY, URBAN CULTURE, PUBLIC SPACE, AND THE ART PHENOMENON SHAPED WITHIN IT	54-68
13)	Asst. Prof. Hatice AKSU			69
14)	Lecturer Ezgi BİLGİN			70
15)	Lecturer Ezgi BİLGİN			71
16)	Asst. Prof. Tuncay ÇİÇEK			72
17)	Asst. Prof. Tuncay ÇİÇEK			73
18)	Ali YEŞELBAŞ			74
19)	M. Sheldon RICHARD			75
20)	Lena FRANK			76
21)	Zeynep Nur FİDAN			77

YENİ DÜZ DÜZEYDE FOLKLOR GELENEĞİ NEW FLAT LEVEL FOLKLORE TRADITION

Günel Hummatova (Paniyeva) Salih

Azerbaycan Devlet Pedagoji Üniversitesi,
Edebiyat Öğretim Teknolojisi Bölüm Başkanı, Ph.D.
ORCID:0000-0002-8916-3484

Özet

Ulusal edebiyat mirasına ve folkloru dayanan 60'lı ve 70'li yıllara ait düzyazılarımızda, kahramanların gelecekteki davranışlarını, olayların, karakterlerin tek bir çizgide, tek yönde gelişmediğini, bazen ilk, tanıdık detayları duymak zordur, anlatım aldatıcıdır. Kişiliğin gelişimi bu ilk satırlarla belirlenmez; kahraman, olay örgüsünün ilerleyen bölümlerinde karakterinin tamamen beklenmedik, yeni özelliklerini ortaya çıkarır. Uzun zamandır düzyazıdaki karakterlerin davranış ve eylemleri ile karakter ve doğaları arasında doğrudan, tek satırlık ve doğrudan bir bağlantı vardır. Kahramanlar karakterlerinin başlangıç çizgilerini sonuna kadar korumuşlar, çelişkili bir gelişim yolundan geçip kusurlar bırakmış olsalar da baştan sona karakter istikrarlarını korumuşlar ve değişmeden kalmışlardır. Karmaşık, yeni bir yapıya sahip modern düzyazıda, folkloru özgü tipolojik rollerin tezahürü, kahramanların katılımında, görüntülerin gruplandırılmasında ve karakterler sisteminde tespit edilebilir. Bir dizi eserin karakterlerinde bazı tipolojik folklor rolleri vardır - ana kahraman ve onun müttefiki, danışman, rakip, hain, "küçük kardeş" vb. etkisi gözlemlenebilir. "Saz"da (İ. Hüseyinov) Tapdig - Nuru - Cebail çarpışması destansı bir kahraman-yardımcı-düşman modeline benzetilebilir. S. Ahmadov'un "Yeşil Tiyatro" mitolojik arketipine göre, Aşağı ve Orta dünyaların karşıtlığı, toplumsal kötülük ve iyilik, bir avlunun iki katının karşıtlığında sembolize edilir. Toplumsal kötülüğü ve sakınlarını bünyesinde barındıran zemin, Yeraltı Dünyası gibi bilinmeyen ve yabancı, kapalı, tehlikelidir. Eserdeki karakterlerin adında da sembolizm kendini göstermektedir. Bu tür etkiler, yazarların bilinçli arzusu ve doğrudan folkloru başvurusuyla değil, edebi miras yasası olan yaratıcı psikolojiye uygunluklarıyla belirlenir. Edebiyatımızda genel olarak arka plan, alt metin içeriği ve folklor sembolizminin izleri bulunmaktadır. Pek çok eserde gerçek anlamda değil, sanatsal bir amaca tabi sembolik imgeler vardır. M. Süleymanlı'nın "Şeytan" hikâyesindeki şeytan imgesi bunun açık bir örneğidir. 60'lı yıllardan itibaren yeni bir aşamanın varlığına dikkat çeken yazarın fikirleri ve "yeni" kavramları bütün eleştirmenler ve edebiyat temsilcileri tarafından kabul görmemiştir. sahne" ve "yeni düzyazı". Bu nesirdeki yeni özelliklerin bizim nesirimiz için yeni nitelikler olmadığını iddia ettiler. Yeni düzyazının önde gelen temsilcilerinden yazar A. Aylisli, bu yönüyle "yeni düzyazı" kavramına karşı çıkar. Eleştirmenlerin ara sıra kullanmaya başladığı 'yeni düzyazı' tabirinin edebiyatımızın genel tecrübesi açısından doğru olmadığını yazıyor. O yıllarda (yani 60'lı yıllarda P.G.) yazılan eserlerin temel değeri, az çok samimiyetleri ve hayatın gerçeğine kısmi bağlılıklarıdır. Dünya edebiyatının büyük tecrübesini bir kenara bırakırsak, Azadrayjan'ın düzyazısındaki samimiyet yeni bir nitelik olarak değerlendirilebilir mi?!" retorikten başka bir şey değildir. Eleştirmen N. Aliyeva, bu görüşün doğru yorumlanmadığını belirterek, "... Nitekim C. Memmedguluzade, S. M. Ganizade, C. Jabbarli, A. Hagverdiyev'in yarattığı "küçük" ve "minik" insanların zengin sanatsal karakterleri, N. Vazirov galerisi, bunun düzyazımızda yeni bir özellik olduğunu düşünmek ne kadar mantıklı?!" Bize göre N. Aliyeva'nın A. Aylisli'nin görüşünü tam olarak kabul etmemek yerinde olur, çünkü bu dönemin nesirinin ortaya koyduğu sorun, fikir-içerik yeniliği, mücadelesi ve sunuş biçimi bakımından farklıdır. Hatta o dönem eserlerinde tasvir edilen görsellerin hemen çoğunun o dönem düzyazısının yeni bir özelliği olduğu ve 70'li yılların

düzyazısı için yeni olmadığı düşüncesi bile yersiz kabul ediliyor, çünkü bu görüntüler açıkça hak ve özgürlüklerini talep ediyor ve mücadele veriyor. onlar için alıyorlar.

Anahtar Kelimeler: yeni, nesir, folklor, gelenek

Abstract

In the prose works from the 1960s and 1970s, which are based on national literary heritage and folklore, the behavior of the heroes is portrayed as not following a single linear or straightforward path. Sometimes, it is difficult to recognize familiar details at first, and the narration can be deceptive. The development of a character is not determined by the first lines; heroes reveal entirely unexpected, new traits in the later stages of the plot. In long-established prose, there has traditionally been a direct and one-dimensional link between a character's actions and nature. Heroes have consistently maintained their initial character traits, despite undergoing contradictory development and leaving flaws along the way, and have remained stable and unchanged from beginning to end. In modern prose, with its complex and new structure, the manifestation of folklore-specific typological roles can be observed in the participation of the heroes, the grouping of images, and the character system. Certain typological folklore roles—such as the main hero, their ally, the advisor, the rival, the traitor, and the "younger brother"—can be seen in the characters of a number of works. For example, in "Saz" (by İ. Hüseyinov), the conflict between Tapdig, Nuru, and Cebail can be likened to an epic hero-helper-enemy model. In S. Ahmadov's "Yeşil Tiyatro," the opposition of the Lower and Middle Worlds, societal evil and goodness, is symbolized in the contrast between two levels of a courtyard. The symbolism of characters' names in the work further reinforces these themes. Such influences are not the result of the writers' conscious desire or direct reference to folklore but align with the creative psychology that follows the literary heritage law. In Azerbaijani literature, traces of background, subtext, and folkloric symbolism can be found. Many works contain symbolic images that serve an artistic purpose rather than depicting literal meanings. The image of the devil in M. Süleymanlı's "Şeytan" story is a clear example of this.

Since the 1960s, some critics and literary figures have not fully embraced the concepts of a new stage or "new prose" suggested by certain writers. They argue that the new features in this prose are not new to Azerbaijani literature. One of the prominent representatives of the new prose, A. Aylisli, opposes the term "new prose," suggesting it is not accurate for describing the literature of that period. Critics argue that the value of works from that time lies in their sincerity and partial adherence to the reality of life, rather than the new qualities of prose. However, critic N. Aliyeva disagrees with this perspective, suggesting that it is not logical to consider the artistic characters of the "small" and "miniature" people created by authors like C. Memmedguluzade, S. M. Ganizade, C. Jabbarli, and A. Hagverdiyev as new features in prose. We believe that N. Aliyeva's rejection of A. Aylisli's view is justified, as the issues, ideas, content, and presentation style of prose during that period differ significantly. Even the imagery described in works from the 1970s is considered a new feature of the era's prose, which cannot be dismissed, as these images clearly call for rights and freedoms, representing a fight for them.

Keywords: New, Prose, Folklore, Tradition

70'Lİ YILLARIN DÜZYAZISINDAKİ KARAKTERLERİN KARAKTERİNDE
ULUSAL DEĞERLERİN İFADESİ
THE EXPRESSION OF NATIONAL VALUES IN THE CHARACTERS OF 1970S PROSE

Günel Hümətova (Pəniyeva) Saleh

Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti,
Ədəbiyyatın tədrisi texnologiyası kafedrasının baş müəllimi, fil.ü.f.dok.
ORCID:0000-0002-8916-3484

ÖZET

İmgelerin iç dünyasının anlatımı, gerçekliğin toplumsal ve siyasal olaylarıyla sıkı sıkıya bağlantılı olup, kahramanların duygu, duygu ve düşünceleri, belirli bir dönemin ve ortamın özellikleri açısından aydınlatılmaktadır. 70'li yılların düzyazısının vardığı sonuç, kahramanın kendi zihnine ve karakterine uygun olarak yaşamın özüne ulaşması gerektiğidir. Bunu kendi bağımsız çabalarıyla bulmalıdırlar, hiç kimse, hatta bir yazar bile gerçeği görüntüye hazır bir şekilde sunamaz ki bu aslında ahlaki cehalet olur. Bir karakteri yönetmeyi ona bir şeyler dikte etmek, ona bir inanç aşılama, ona hayatımızın geniş ufuklarını göstermek olarak düşünmek saflık olur. Kahramanın zihinsel ve ruhsal olarak buna hazır olması gerekir, aksi takdirde yeni bir hayatın eşiğinde kafası karışır. Hayatı somut gözlem ve izlenimleriyle anlamak zorundadır - hem gerçeğe ulaşmanın başka bir alternatifi olmadığından, hem de insan algısıyla anladığı, duygularıyla yaşadığı ve başardığı gerçeğe ve uygulamaya sonsuza kadar bağlı kaldığı için. hayatıyla. Bu onun inancı haline gelir, sosyal-vatandaş düşüncelerini koşullandırır. Dolayısıyla o gerçeğin manasına ve yüceliğine özellikle dikkat etmek, bu duyguyu insan kalbine aşılama gerekir, ancak bu, gerçeği gerçek resmiyle göstererek, okuyucuyu içsel evrim ve oluşuma ikna ederek başarılmalıdır. görüntünün süreci. Aksi halde birçok eserde olduğu gibi paradoksal durumlar ortaya çıkacaktır. Yüzyılın kahramanları her engeli hızla aşar, hayatın neredeyse tüm çelişkileriyle kararlılıkla yüzleşir, karakter ve irade olarak çok güçlü hale gelirler. Ama o görüntüler, o çarpıtmalar da bizi ikna etmiyor. Çünkü bunlarda bir samimiyet, bir gerçekliğe gönderme görmüyoruz. M. Süleymanlı'nın "Değirmen" adlı eserinde olumsuzluk eleştirisi güçlüdür. Bu anlatıyı çevreleyen birçok çelişkili, birbirini dışlayan görüş var. Ancak bizce "Değirmen" bu kadar ciddi fikir ayrılıklarına ve tartışmalara imkan verecek bir eser değil. Bu çalışma tek kelimeyle ilginç bir çalışma, aynı zamanda yazarın yetenekli olduğunu gösteriyor ve aynı zamanda yaşam olaylarına karşı tutumunun tek taraflılığını da ortaya koyuyor. Yazar bir yandan psikolojik hisleri ve nüansları büyük bir beceriyle ve gerçek sanatsal yetenekle aktarabiliyor, karakteri ilk görüşte tanıyor. Adib, yarattığı kahramanın iç dünyasının gizli noktalarını ziyaret edebiliyor, sesini, hareketini, gözlerinin ifadesini, bakış tonunu çok ince vuruşlarla yorumluyor. Bununla kişilerarası ilişkilerde orta perdeleri kaldırırken, bazen de çok muğlak bir şekilde fikrini ifade eder, sembolere, sembolere, imalara çok fazla meydan okur, koyu, siyah renklere daha çok ihtiyaç duyar. Yazar, sosyo-estetik konumunun etkinliğini eserin genel ruhu içinde ifade etmeye çalışıyor ve sanki şöyle diyor: "Bak, ders al!" İşin genel ruhunda, içerde, alt katmanda bu anlamda bir öfke var.

Falanca kahraman imgelerinin yaratılma sırası ve genel olarak bu yılların kahramanlarının sınıflandırılması eleştirmenler tarafından şu şekilde yorumlandı:

Birinci bölümde yüksek ahlaka ve asil duygulara sahip kahramanlar yer alıyor. Bu görüntüler belli zorluklar ve çelişkilerle betimleniyor; çevreleri tarafından eziliyorlar. Bu eserlerde kişiliğin ahlâkî saflığı, insan onuru ve vicdanî saflık, çevreye karşı tasdik edilmektedir. İmgelerin düşüncesinde ve hayatla olan ilişkisinde de belli bir sınırlılığın olduğu da gözden kaçmıyor.

İkinci tip kahramanların itirafları ahlak okuryazarlığı olan, kötülüğe, kötülüğe, çirkinliğe karşı mücadele eden "saf" insanların itiraflarıdır. Aydınlık ile karanlığın, beyaz ile siyahın keskin kontrastında manevi zenginlikleri daha da belirginleşiyor gibi görünüyor. Bu kahramanların toplumun değerli bir vatandaşı olarak belirli zorlukları aşma faaliyetleri, ahlaki çirkinliklere karşı eylemlilikleriyle son bulur.

Üçüncü tip kahramanların itirafı ahlaki açıdan dengesiz olanların itirafıdır (az82n5).

Önemli olan, bu kahramanların eylem kahramanları değil, düşünce, fikir ve gözlem kahramanları olmasıdır. Bazen çok düşünmek, bir şeyleri ileri geri götürmek, onları gerçek durumları içinde sadece hareketsiz görmemizi sağlar.

Anahtar Kelimeleri: eser, anlatmak, ahlak, milli kültür

Abstract

The expression of the inner world of images is closely connected to the social and political events of reality, with the emotions, feelings, and thoughts of the heroes being illuminated in light of the characteristics of a specific period and environment. The conclusion of 1970s prose is that the hero must reach the essence of life according to his own mind and character. This should be discovered through their independent efforts, as no one, not even a writer, can present reality in a ready-made visual form, as this would be moral ignorance. To guide a character, to dictate something to them, to instill a belief in them, or to show them the vast horizons of our lives would be naive. The hero must be mentally and spiritually prepared for this; otherwise, at the threshold of a new life, they will be confused. The hero must understand life through concrete observation and impressions—not only because there is no alternative to reaching the truth, but also because the truth is bound to the human perception, emotions, and achievements that it understands and lives through. This becomes their belief, conditioning their social and civic thoughts. Therefore, attention must be paid to the meaning and nobility of that truth, and this feeling must be instilled in the human heart, but it must be achieved by showing the truth in its true form, convincing the reader through the process of internal evolution and formation. Otherwise, paradoxical situations will arise, as seen in many works. The heroes of the century quickly overcome every obstacle, face almost all the contradictions of life with determination, and become very strong in character and will. But these images and distortions do not convince us, because we do not see sincerity or a reference to reality in them. In M. Süleymanlı's "Değirmen," the criticism of negativity is strong. There are many contradictory, mutually exclusive views surrounding this narrative. However, we believe that "Değirmen" is not a work that could allow for such serious disagreements and discussions. This is an interesting work in a single word, demonstrating the author's talent while also revealing the one-sidedness of his attitude towards life events. On one hand, the author can convey psychological feelings and nuances with great skill and artistic talent, allowing the reader to recognize the character at first sight. The author visits the hidden points of the hero's inner world, interpreting their voice, movement, eye expression, and tone with delicate strokes. While removing the middle layers in interpersonal relationships, the author sometimes expresses his opinion in a very vague manner, challenging symbols, metaphors, and allusions, using darker, blacker tones more. The author tries to express the effectiveness of his socio-aesthetic position within the general spirit of the work, almost saying: "Look, learn!" There is a sense of anger in the overall spirit of the work, beneath the surface. The sequence of creation of certain heroic images and the classification of heroes of these years were interpreted by critics as follows: The first category consists of heroes with high morality and noble feelings. These images are depicted with certain difficulties and contradictions; they are oppressed by their surroundings. In these works, moral purity of personality, human dignity, and conscientious purity are

validated in relation to the environment. It is also noticeable that there is a certain limitation in their thought process and relationship with life. The second type of heroes' confessions are those of "pure" individuals who fight against evil, ugliness, and injustice with moral literacy. In the sharp contrast between light and darkness, white and black, their spiritual richness becomes more apparent. The efforts of these heroes to overcome certain difficulties as valuable citizens of society culminate in their actions against moral ugliness. The third type of heroes' confessions are those of individuals who are morally imbalanced. What is important is that these heroes are not action heroes, but heroes of thought, ideas, and observation. Sometimes, overthinking and going back and forth with things makes us see them only as motionless in their real circumstances.

Keywords: work, narrative, morality, national culture

**OSMANLI SARAY KUMAŞLARI ÜZERİNE TARİHSEL BİR İNCELEME:
ESTETİK VE FONKSİYONEL ÖZELLİKLER**
A HISTORICAL STUDY ON OTTOMAN PALACE FABRICS:
AESTHETIC AND FUNCTIONAL CHARACTERISTICS

Asst. Prof. Salimeh AMANJANI¹

ÖZET

Bu çalışma, Osmanlı İmparatorluğu'nda üretilen saray kumaşları özelinde estetik ve fonksiyonel özelliklerin irdelenmesine yönelik olarak oluşturulmaktadır. Bu bağlamda ünü geniş bir coğrafyaya yayılan Osmanlı saray kumaşları; dönemin ve çağının oldukça zengin olan kültürel yapısına ve estetik anlayışına ışık tutan bir olgu olarak görülmektedir. Böylelikle göstergesel bir önem ile Osmanlı saray kumaşları, üretilen ürünlerin kullanım amaçları ve kullanılan malzemeleri bağlamında dönemin etken özelliklerini de sergileyebilmektedir. Bu çerçevede çalışma, Osmanlı sarayında kullanılan kumaş türlerinin genel türlerini ve malzeme çeşitliliğini irdelleyerek kumaşların hangi ölçütlerde estetik değerlerini arttırdığını ve desenlerindeki çeşitliliği incelemektedir. Ayrıca araştırma dahilinde söz konusu kumaşların sosyal statü ve kimlik oluşturma üzerindeki etki mekanizmaları da incelenmiştir. Teorik düzeydeki alan yazın taraması yöntemi kullanılarak oluşturulan çalışma, Osmanlı saray kumaşlarının yalnızca estetik bir kaygı ile değil, aynı zamanda Osmanlı saray ve gündelik yaşamındaki etken özellikleri de incelemektedir. Böylelikle saray kumaşları kültürel değerlerin oluşturulması, devam ettirilmesi ve aktarılması özelinde tarihsel bir bağlamda önemli bir araştırma alanı sunmaktadır. Çalışma ile birlikte söz konusu önem atfeden olgusal unsurlar üzerine Osmanlı saray kumaşlarının estetik ve fonksiyonel özellikleri değerlendirilmiş ve elde edilen veriler yorumlanarak sonuçlandırılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Osmanlı İmparatorluğu, Saray Kumaşları, Estetik Özellikler, Fonksiyonel Özellikler, Tarihsel Süreç.

ABSTRACT

This study is designed to examine the aesthetic and functional features of the palace fabrics produced in the Ottoman Empire. In this context, Ottoman palace fabrics, whose fame spread over a wide geography, are seen as a phenomenon that sheds light on the rich cultural structure and aesthetic understanding of the period and age. In this way, Ottoman palace fabrics with an

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Uşak Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Moda Tasarımı Bölümü, ORCID ID: 0000-0003-4636-9295,

indicative importance can also exhibit the active characteristics of the period in the context of the intended use of the products produced and the materials used. In this framework, the study examines the general types and material diversity of the fabric types used in the Ottoman palace and examines the criteria by which the fabrics increase their aesthetic values and the diversity in their patterns. The study also examines the impact mechanisms of these fabrics on social status and identity formation. The study, which was created using the theoretical literature review method, examines the Ottoman palace fabrics not only with an aesthetic concern, but also their active features in the Ottoman palace and daily life. Thus, palace fabrics offer an important research area in a historical context in terms of the creation, maintenance and transmission of cultural values. With this study, the aesthetic and functional features of Ottoman palace fabrics were evaluated on the factual elements that attribute such importance, and the data obtained were interpreted and concluded.

Keywords: Ottoman Empire, Palace Fabrics, Aesthetic Properties, Functional Properties, Historical Process.

1. GİRİŞ

Osmanlı İmparatorluğu yalnızca diplomatik, siyasi ve askeri anlamda değil, ayrıca kültürün, sanatın, zanaatın ve estetiğin de etkin bir gücüne sahip olan medeniyetlerinden bir tanesiydi. Bu çerçevede Osmanlı saray kumaşları, neredeyse her dönemde hem sanatın hem estetiğin hem de kültürel zenginliğin en temel yapılarından biri olarak kendini göstermiştir. Osmanlı saray kumaşları sadece süsleme ile güzelliği yansıtan bir unsur olarak değil, ayrıca statüyü temsil etmiş ve özellikleri bakımından da kültürel bir simge olarak görülmüştür. Söz konusu olan bu kumaşlar Osmanlı İmparatorluğu'nun estetik anlayışını ortaya koyan ve çok zengin olan kültürel mirasın önemli bir parçasıdır.

Osmanlı saray kumaşları zengin görsel güzellikleri ile dönemin sosyal yapısı ve gündelik yaşama ilişkin çok önemli bilgiler vermektedir. Aynı zamanda bu kumaşların kullanımı kişilere bir statü kimliğini yaratmasına da neden olmuştur. Özellikle saray gibi mekanlarda kullanılan kumaşlar kişilerin kimliklerini ve sosyal statülerini göstermede önemli bir rol oynamıştır. Bu bağlamda padişah ve en üst rütbeli kişiler geneli itibarıyla kaliteli ve ihtişamı ortaya koyan gösterişli kumaşlar giymişlerdir. Bu kumaşlar aynı zamanda saray içi mekanlarda dekorasyon amaçlı kullanılmakla birlikte saraydaki perde ve yorgan gibi eşyalarda da kullanılmıştır. Ayrıca hediye amaçlı da verilmiştir. Osmanlı saray kumaşları çoğunlukla ipek, kadife ve altın iplik malzemelerinden üretilmiştir. Kumaşlardaki desenler zarif

inceliktedir ve ayrıntılı olarak işlenmiştir. Bu anlamda dönemin hem sanat hem de zanaat anlayışını göstermiştir. Özellikle seraser ve brokar gibi kumaş türleri dönemin estetiğini gösteren başlıca kumaşlardır.

Böylelikle genel bir çerçevede teorik düzeydeki alan yazın taraması yöntemi kullanılarak oluşturulan bu çalışma, Osmanlı saray kumaşlarının yalnızca estetik bir kaygı ile değil, aynı zamanda Osmanlı saray ve gündelik yaşamındaki etken özellikleri de incelemektedir. Bununla birlikte çalışma; saray kumaşları kültürel değerlerin oluşturulması, devam ettirilmesi ve aktarılması özelinde tarihsel bir bağlamda önemli bir araştırma alanı sunmaktadır. Çalışma ile birlikte söz konusu önem atfeden olgusal unsurlar üzerine Osmanlı saray kumaşlarının estetik ve fonksiyonel özellikleri değerlendirilmiş ve elde edilen veriler yorumlanarak sonuçlandırılmıştır. Çalışma, Osmanlı saray kumaşlarının kültürel kimlik, sanat, zanaat, gündelik yaşam ve kullanımı üzerindeki etkisini ortaya çıkarmayı hedefleyerek alana önemli bir katkı sunmayı amaçlamaktadır. Aynı zamanda bu kumaşların kültürel mirası, tekstil sanatını, kültürlerarası etkileşimi, sosyal ve ekonomik yapıdaki unsurları anlaşılır hale getirmesi açısından da önemli bir çalışma olarak görülmektedir.

2. OSMANLI SARAY KUMAŞLARININ TARİHSEL SÜRECİ, ESTETİK ve FONKSİYONEL ÖZELLİKLERİ

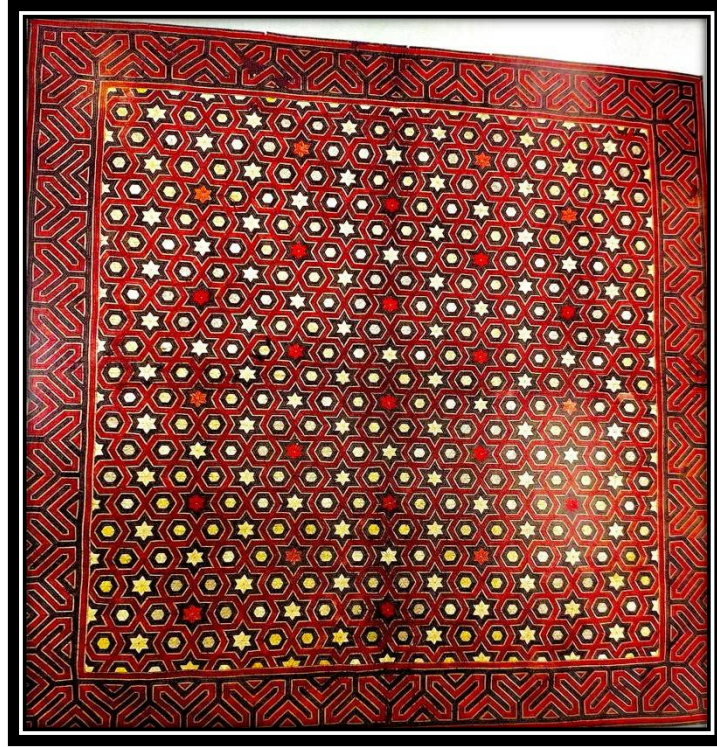
Osmanlı dokumacılığı, 16. Yüzyıl klasik dönem muhtelif örneklerini vermeden hemen önce çevresinin gelişmiş dokuma sanatının mirasçısı olmuştur. Ayrıca Doğu ve Batı ticaretinin geçit yolu üzerinde bulunduğundan dolayı yabancı tacirlerin de konak yeridir. Böylelikle ticari alışverişin yanı sıra kültür ve sanat alışverişi de gelişmiştir (Tezcan, 1993: 19). 17. Yüzyılda ise İstanbul pazarlarında satılan bazı ipekliler bulunmaktadır. 1502 tarihli İstanbul İhtisab Kanunnamesi 'ne göre pazarda satılan başlıca ipekli kumaşlar kemha, vale, kadife ve taftadır. Ayrıca 1502 tarihli Bursa İhtisab Kanunnamesi'nde ipekli kumaş çeşitleri müzehheb, kadife, kemha, vale, tafta, atlas, meton ve bürümcük olarak kategorilere ayrılmıştır (İnalcık, 2008: 246).

Osmanlı saray kumaşları zengin bir tarihe sahiptir. Özellikle kumaşlardaki kültürel öğeler, sanatsal işlemler ve işlevselliği bakımından bu zenginlikler görülebilmektedir. Bu zenginlik aynı zamanda kumaşlarda kullanılan farklı desenler, motifler, teknikler, tarzlar ve semboller üzerinden de fark edilebilmektedir. Osmanlı saray kumaşlarının kullanım alanları çok kapsamlı ve çeşitlidir. Bu kumaşlar genellikle padişah, vezir ve yüksek makama sahip

olunan kişiler tarafından giysi olarak kullanılmıştır. Aynı zamanda kumaşlar sarayın çeşitli yerlerinde estetik amaçlı olarak bir dekorasyon niteliğinde kullanılmış ve tercih edilmiştir. Öte yandan bu kumaşlar tören ve ritüellerde, hediyelik eşya ve dini amaçlı kullanılmıştır. Bu bağlamda Osmanlı saray kumaşları farklı yüzyıllarda değişim ve dönüşüme uğramıştır ancak klasik özelliklerini de hem korumaya çalışmıştır hem de yeni tekniklerle sentezlemiştir.

2.1. 16. Yüzyıl Osmanlı Saray Kumaşları

16. yüzyılda Osmanlı İmparatorluğunun ihtişamlı saraylarında kullanılan kumaşlar zarafetin temel simgesi olmakla birlikte zenginliğin bir belirtisi olarak dikkat çekmektedir. Saray kumaşları, bu özellikleri bakımından Osmanlı İmparatorluğu'nun üst nitelikteki gücünü, saygınlığını ve çeşitli kültür yapısını gösteren bir yapıdadır. Dolayısıyla devlet kumaş dokumacılığına ve özgün tasarımları koruma altına almıştır. 16. Yüzyılda saray kumaşları en üretken dönemini yaşamıştır ve kumaşlardaki desen, tasarım ve hammadde nitelikleri açısından en üst düzeye gelmiştir (Arslan, 2021: 743).

Şekil 1.: 16. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Parçalı Bohça; İpek Dokuma.

Kaynak: TSM, Env. No. 31 / 255.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 124)

16. yüzyılda, saraylarda genellikle ve çoğunlukla ipekli kumaşlar kullanılmıştır. Çünkü ipek kumaşlar lüks bir malzemedir ve çok değerli olan bir prestij konumundadır. Bu kumaş çok zengin desenlere sahip ve parlaklığı olan bir kumaş türü biçiminde tasarlanmıştır. Ayrıca giysi ve döşeme amaçlı kullanılmıştır. 16. yüzyıl ve sonraki yüzyıl arasında teknik başarı, motif zenginliği ile beraber desenlerdeki renk uyumu saray kumaşlarının sanatsal yönünü en güzel şekilde ortaya koymaktadır (Berkli, Gültepe & Pınar, 2021: 19). 16. yüzyılda Osmanlı saraylarında padişahlar ve üst rütbeli kişiler kış aylarında kürk ve yün kumaşlarından üretilmiş giysiler giymiştir. Bu anlamda kürk ve yün kumaşlar bu dönemin önemli kumaşlarındandır. Bununla beraber Osmanlı saraylarında halkalı, kadife ve atlas kumaşları kullanılmıştır. Bunun yanı sıra çatma kumaş da kaftan, kitap ve yorgan yapımında kullanılmıştır (Sezgin, Önlü, 1994: 49).

Şekil 1.: 16. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Parçalı Bohça; İpek Dokuma.

Kaynak: TSM, Env. No. 31 / 1079.

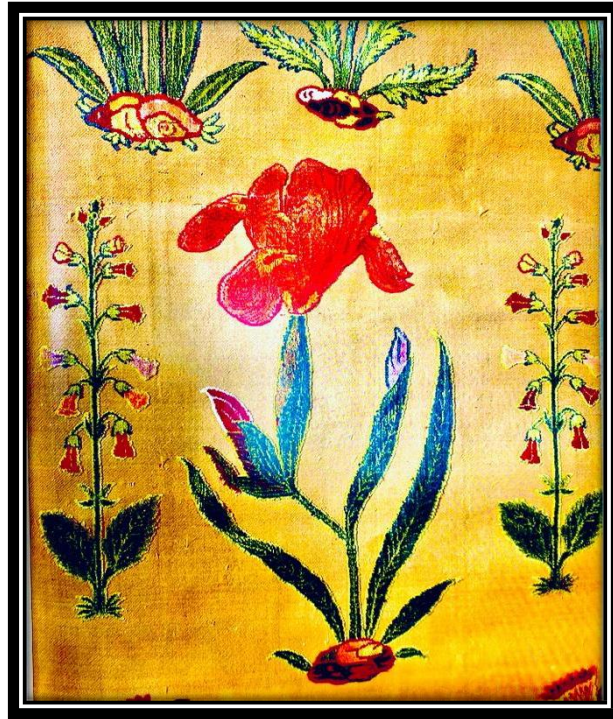
(Tezcan ve Okumura, 2007: 128)

Osmanlı kumaşlarında renk olarak altın sarısı, kırmızı, yeşil sıklıkla kullanılmıştır. Bu bağlamda Osmanlı saray kumaşları oldukça zengin renk ve çeşitliliğe sahiptir. Söz konusu kumaşlar genellikle saray odalarında, dekorasyonlarda, giyimde, halılarda, perdelerde ve yastıklarda oldukça yaygın bir biçimde kullanılmıştır. Kumaşlardaki süslemeler; hat sanatı, çini

motifler, altın ve gümüş işçilikleri ile yapılmıştır. 16. Yüzyılın ortalarında saray kumaşlarında çiçek motifleri ve bu motifin desenleri dikkat çekmektedir (Uğurlu & Turgut, 2024: 1753).

2. 2. 17. Yüzyıl Osmanlı Saray Kumaşları

17. yüzyıl saray kumaşları 16. yüzyıl kumaşlarının üslup özelliklerini devam ettirmiştir. Ancak farklılıkları da bulunmaktadır (Alpat, 2010: 37). Bu bağlamda saray kumaşları yalnızca estetik amaçlı değil, ayrıca teknolojik ve sanatsal yönden ön plana çıkmıştır. 17. yüzyılda Osmanlı saray kumaşları saray kültürünün önemli bir unsuru olmakla birlikte sanatsal çeşitliliğin ve zenginliğin önemli bir parçasıdır. Saray kumaşlarının temel hammaddeleri ipek, pamuk, yün, altın ve gümüş ipliklerdir. Kumaşlarda ince ve ayrıntılı dokuma teknikleri kullanılmıştır. Motiflerde lale, karanfil, sümbül gibi bitkisel motifler kullanılmıştır. Aynı zamanda Rumi ve Hatai motiflerinde kullanılmıştır. Ayrıca desenlerde geometrik desenler ve simetrik formlarda kumaşlara işlenmiştir.

Şekil 1.: 17. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Çatma Kadife Kumaş; İpek, Kılaptan.

Kaynak: TSM, Env. No. 13 / 1482.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 76)

Osmanlı sarayında ipek, kadife, seraser, atlas, kemha ve brokar kumaşlar kullanılmıştır. Özellikle saray kumaşları genellikle kaftanlardan oluşması dikkat çekmektedir (Zencirkıran &

Berkli: 2022: 775). Osmanlı saray kumaşlarının kullanım alanları çoğunlukla saray giysilerinde özellikle de padişah ve rütbeli kişilerin kaftanlarında kullanılmıştır. Bunun yanı sıra sarayın iç mekânsal kısımlarında dekoratif eşya olarak tercih edilmiştir. Özellikle perde, yastık ve döşemelerde kullanılmıştır. Bu yüzyılda kullanılan saray kumaşları statünün ve sosyal konumun gösterilmesini ortaya koyan bir işlevindedir. Ayrıca kumaşların üretim merkezleri Bursa, İstanbul ve Edirne'dir. Günümüzde bu saray kumaşları müzelerde sergilenmektedir.

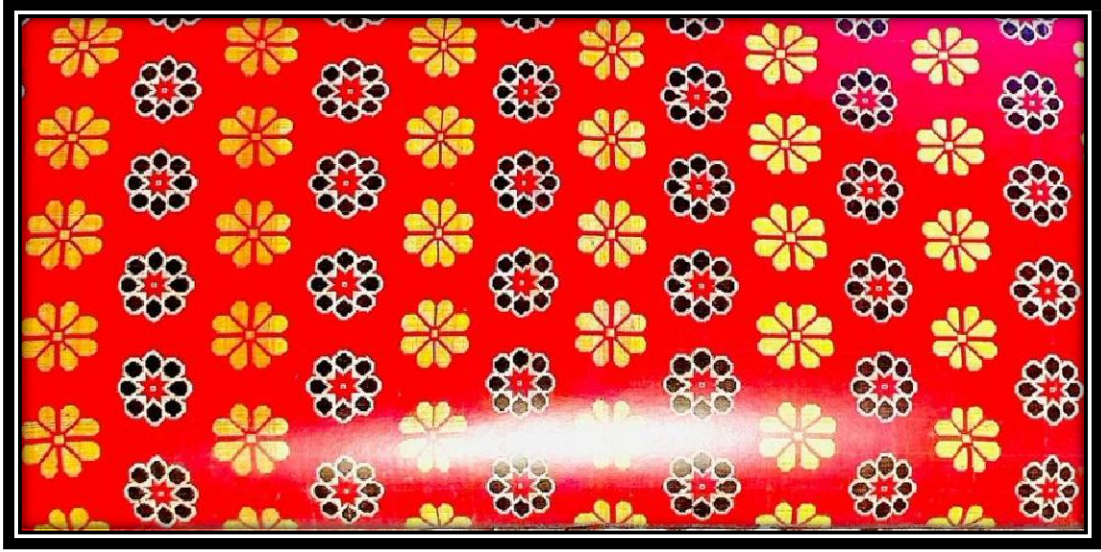
Şekil 1.: 17. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Çatma Kadife Kumaş; İpek, Kılaptan.

Kaynak: TSM, Env. No. 13 / 1470.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 80)

2. 3. 18. Yüzyıl Osmanlı Saray Kumaşları

18. yüzyılda Osmanlı saray kumaşları çok zengin ve ayrıntılı desenlerle süslenmiştir. Bu dönemde teknik ve estetik anlamda farklı yaklaşımlar kendini göstermiştir. Bu dönemde “Selimiye” adı verilen kumaş, ince şeritler üzerine konulmuş ve küçük çiçek motifleriyle süslü ipek dönemin kadın giysilerinde çok yaygın olarak kullanılmıştır (Alpat, 2010: 41). Bu kumaş boyuna yollu özelliğinde olup ince şeritler ve küçük desenlerden oluşması onu diğer kumaşlardan ayırmaktadır.

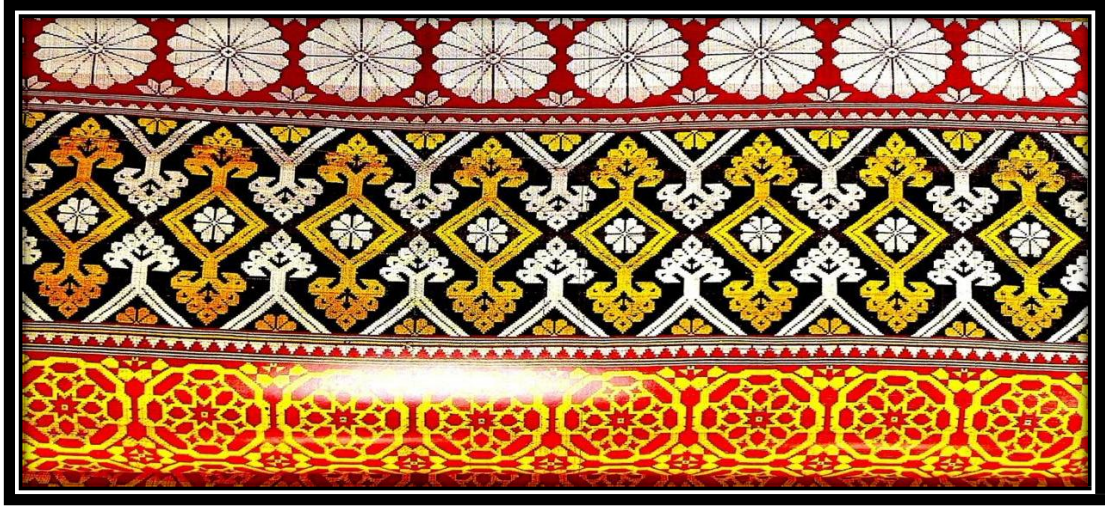

Şekil 1.: 18. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Tunus Kumaşı; İpek.

Kaynak: TSM, Env. No. 13 / 1542.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 60)

Osmanlı saray kumaşları 18. yüzyılda kullanılan kumaşları çoğunlukla ipek ve kılaptan malzemelerinden oluşmaktadır. Osmanlı saray kumaşları halı ve döşemelerde kullanılmış olmakla birlikte iç mekân estetiğinde de kullanılmıştır. Sevai adı verilen ipekli kumaşlarda tercih bu dönemde tercih edilmiştir (Kumaş Bilgi, 2025). Bu kumaşta serpmeye desen, geometrik şekiller ve yapraklı çiçeklerden oluşur. 18. Yüzyıl saray kumaşlarında ayrıca “Türk Rokoko” süsleme üslubu yaygın hale gelmiştir. Kumaşlarda özellikle doğadan alınan ilham ile motiflerde özellikle lale kullanılmıştır. Bunun yanında karanfil ve sümbül tarzlarında çiçekli motiflerde ön plana çıkmıştır. Kumaş renklerinde bordo, kırmızı, altın sarısı ve yeşil gibi renkler kullanılarak Osmanlı sarayının ihtişamı simgelenmeye çalışılmıştır. 18. Yüzyıl Osmanlı saray kumaşları sadece günlük yaşamda kullanılmamıştır. Aynı zamanda estetik, zarafet, ihtişam ve prestij amaçla da kullanılmıştır.

Şekil 1.: 18. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Tunus Perdesi; İpek, Kılaptan.

Kaynak: TSM, Env. No. 13 / 1535.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 58)

2. 4. 19. Yüzyıl Osmanlı Saray Kumaşları

19. yüzyılda Osmanlı saray kumaşlarında Batı'nın etkisi olmuştur. Böylece kumaşların sanatsal ve kültürel özelliklerinde değişimler olmuştur. Osmanlı imparatorluğu 18. yüzyıla kadar kendi kumaşlarını kendi üretmiştir. 18. yüzyılda batılılaşma etkisinde kalmış ve 19. yüzyılda ise yönünü Batı'ya çevirmiştir (Tepe, 2021: 438). 19. yüzyılda Osmanlı saray kumaşlarında Batı'ya ait motifler ve teknikler kullanılmıştır. Bu yüzyılda özellikle Barok ve Rokoko tarzı süslemeler kumaşlarda yaygın bir biçimde görülmeye başlanmıştır. İpek ve kadife kumaşlar her zaman olduğu gibi bu yüzyılda da popülerliğini korumuştur. Bu türden kumaşlar çeşitli desenlerle süslenmiştir ve saray giysilerinde kullanılmıştır.

Şekil 1.: 19. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Çatma Kadife Yastık Yüzü; İpek, Kılaptan.

Kaynak: TSM, Env. No. 13 / 1452.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 98)

Osmanlı saray kumaşlarını 19. yüzyılda iki grup olarak ele alınabilir. Bunlardan ilki Osmanlı'nın klasik desen ve kompozisyonlarını kullandığı kumaşlardır. İkincisi ise Avrupa etkisi ile değişim geçirmiş desen ve kompozisyonlardan oluşan kumaşlardır (Özdemir, 2010: 39). Osmanlı saray kumaşlarında lale, karanfil, hayatağacı gibi motifler kullanılmasının yanında madalyon motifleri de sıklıkla kullanılmıştır. Ayrıca kumaşlarda kompozisyonlarda yapraklar, dallar ve çiçekler uygulanmıştır. O dönemde Hereke Fabrikası'nda üretilen kumaşlara bakıldığında, kumaşlarda Batı'ya ait üretim tarzının öğelerinin sık kullanıldığı görülmektedir. Dolayısıyla 19. yüzyıl saray kumaşları bir yandan geleneksel Osmanlı motiflerinin diğer yandan Batı etkilerinin bir bileşimi olarak dönemin kültürel ve sanatsal yapısındaki zenginliği yansıtan bir niteliktedir.

Şekil 1.: 19. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu, Üsküdar Çatma Yastık Yüzü; İpek, Kılptan.

Kaynak: TSM, Env. No. 13 / 1435.

(Tezcan ve Okumura, 2007: 102)

Böylelikle Osmanlı saray kumaşlarının estetik özellikleri irdelendiğinde, oldukça zengin desen ve motif çeşitliliği karşımıza çıkmaktadır. Özellikle lale, karanfil ve sümbül gibi çiçek motifleri ve yoğunlukla da geometrik desenler çokça tercih edilmiştir. Bu bağlamda Rumi ve Hatai motifler de Osmanlı sanatına özgün bir şekilde olgusal unsur olarak dikkat çekebilmektedir. Renk çeşitliliği irdelendiğinde ise yine Osmanlı saray kumaşlarında genellikle altın sarısı-dore, kırmızı ve yeşil gibi özellikle canlı ve pastel renklerin saray ihtişamını

yansıtma gerekçesiyle kullanıldığı görülmektedir. Ayrıca çini motifler ve hat sanatı ile birlikte yoğun bir biçimde altın ve gümüş işlemler ile kumaş süslemeleri de yapılmıştır. Ancak 16. Yüzyıla ait zarafet kendini 19. Yüzyıldaki batılı tarz etkisine bırakarak ne yazık ki farklılığa uğramıştır.

Fonksiyonel özellikler üzerine bir inceleme yapıldığında ise yinelenen bir söylem ile söz konusu saray kumaşlarının Osmanlı İmparatorluğu'nun sosyal statü gösterim amacı ile kullanıldığı irdelenmektedir. Böylelikle özellikle saraydaki padişah başta olmak üzere üst rütbeliler söz konusu bu saygınlığı içtenlikle sembolize etmişlerdir. Her ne kadar sosyal statü olarak kullanılmış olan saray kumaşları ayrıca dekoratif bir amaç ile yoğunlukla tercih edilmiştir. Bu çerçevede Osmanlı sarayları incelendiğinde, değerli kumaşlardan üretilmiş olan çok sayıda perde, yorgan ve döşemeler görülebilmektedir. Dolayısıyla ipek ve özellikle kadife gibi dayanıklılık ve sağlamlığa sahip malzemeler genellikle eşya üretiminde ve giysi tasarımında sıklıkla tercih edilmişlerdir. Tüm bunlara ek olarak ise Osmanlı saray kumaşları, tarihsel süreçler içerisinde yine sıklıkla diplomatik hediyeler olarak farklı coğrafyadaki saray ve kişilere de armağan edilmişlerdir. Bu bağlamda Osmanlı saray kumaşları salt bir biçimde tekstil ürünü olarak değil, aksine kültürel, ekonomik ve estetik zenginliğin ortak bir göstergesi ve ifadesidir.

4. SONUÇ

Genel bir bağlamda Osmanlı saray kumaşları, söz konusu ürünlerin estetik objeler olmalarının sınırlarını aşarak birer sosyal statü, kültürel kimlik, ekonomik ilişkiler çerçevesinde diplomatik de bir hediyeleşme ritüellerinin merkezinde yer alarak önemli bir olgusal durumu ifade etmektedir. Bu çerçevede kumaşlar, Osmanlı İmparatorluğu'nun oldukça zengin ve yoğun sanatsal mirasını yansıtan birer imge olarak değerlendirilmektedir. Böylelikle kullanılan desenler, renkler ve işleme motifleri ile birlikte dönemin ve dönemlerinin estetik anlayışlarını kolaylıkla yansıtabilmektedirler. Bu hali ile gerek sanat tarihçileri gerekse alana ilişkin birçok araştırmacı tarafından konu bütünlüğü oluşturmakta ve inceleme alanı bulabilmektedir. Genel bir tanı ile birlikte ise Osmanlı saray kumaşları; kültürlerarası etkileşimler ve estetik anlayışların tarihsel süreçler içerisinde gelişim ve dönüşüm forumları anlamada değerli bir alanı yansıtmaktadır. Çalışma, saray kumaşlarının yalnızca dekoratif bir amaç ile kullanılmadığını, aynı zamanda estetik unsurların yansıtıldığı bir araç olarak kullanıldığını belirtmektedir.

Araştırma dahilinde irdelen incelemeler neticesinde Osmanlı saray kumaşlarının işlevsel ve fonksiyonel özelliklerinin de yansıtıldığı önemli bir kültür varlıkları olduğu sonucuna varılmıştır. Bu yönüyle soyut kaygılarının dışında somut olarak da önemli oldukları statü ve kimlik oluşumu kavramları üzerinden ifade edilmiştir. Çalışma, söz konusu kumaşların tarihsel süreçler içerisinde geirmış olduğu evrime ve dönemler arasındaki farklılıklara da dikkat çekmiş ve geleneksel özelliklerin korunabilmesine yönelik yoğun bir olumlama sağlamıştır. Ayrıca, kumaşların birer kültür mirası olduğu ve bu bağlamda Osmanlı İmparatorluğu'nun kültürel ve sanatsal varlığına ne denli önem verdiğinin altı bir kez daha çizilmiştir. Dolayısıyla alışma, saray kumaşları özelinde, imparatorluğu'nun zengin kültürel kimliğini tanımlamada bir unsur olarak yer almaktadır.

KAYNAKÇA

Alpat, F. (2010). Osmanlı İmparatorluğu'nun 15. Yüzyıl ve 18. Yüzyıllar Arası Saray Kumaşlarında Kullanılan Bitkisel Üslup. *Beykent Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 5 (1): 26-49.

Arslan, P. (2021). Calouste Gulbenkian Müzesindeki 16.-17. Yüzyıl Türk Kumaşlarının Tasarım Özellikleri. *İdil Sanat ve Dil Dergisi*, 10 (81): 743-755.

Berkli, Y., Gültepe, G., ve Pınar, M. (2021). Osmanlı Devleti'nin Kumaş Sanatına Verdiği Önem. *Sanat ve İkonografi Dergisi*, (1): 19-27.

İnalçık, H. (2008). Türkiye Tekstil Tarihi Üzerine Araştırmalar. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları.

Kumaş Bilgi, (2025). Osmanlı Dönemi Kumaşları. <https://www.kumasbilgi.com/2021/11/osmanli-donemi-kumaslar.html?form=MG0AV3> adresinden 11 Ocak 2025 tarihinde erişildi.

Özdemir, E. K. (2010). 19. Yüzyılda Osmanlı İmparatorluğu'nda Sanayileşmenin Saray İçin Üretilen Kumaşlara Etkileri. İzmir, Dokuz Eylül Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü, Sanatta Yeterlilik Tezi.

Sezgin, Ş., ve Önlü, N. (1994). Osmanlı Klasik Dönem İpekli Saray Kumaşları. *Tekstil ve Mühendis*, 8 (44): 48-51.

Tepe, Y. (2021). 19. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluğu'nda Saray ve Halk Giyiminde Kullanılan Kumaşlara Ait Örnekler. *Akademik Sosyal Araştırmalar Dergisi*, (116): 436-447.

Tezcan, H. (1993). Atlaslar Atlası: Pamuklu, Yün ve İpek Kumaş Koleksiyonu. İstanbul: Yapı Kredi Yayınları.

Tezcan, H., ve Okumura, S. (2007). Topkapı Sarayı Müzesi: Döşemelikler. (Ed. Hülya Tezcan ve Sumiyo Okumura). XI. ICOC Uluslararası Halı Kongresi Kapsamında T. C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Vehbi Koç Vakfı tarafından hazırlanmıştır.

Uğurlu, S. S., ve Turgut, A. Y. (2024). 16. Yüzyıl Osmanlı Saray Kumaşlarında ve Tezhip Sanatında Çiçek Sevgisi: Lale. *Motif Akademi Halkbilimi Dergisi*, 17 (47): 1753-1775.

Zencirkıran, A., ve Berkli, Y. (2022). Barok Sanatının XVII. Yüzyıl Osmanlı Kumaş Sanatına Etkileri ve Benzer Yönleri. *Sanat Tarihi Dergisi*, 31 (1): 773-795.

Asst. Prof. Salimeh Amanjani

Salimeh Amanjani graduated from the State University of Art University in Tehran, Department of Textile Design in 1999. She received his Turkish language learning certificate from TÖMER in 2001. She graduated from Marmara University, Faculty of Fine Arts, Department of Textile Arts in 2006 with his thesis titled “Batik in the Historical Process.” In 2018, she completed her proficiency in Art at the same department with her thesis named “Ikat’ as a Warp Painting-Patternning Technique and Its Contemporary Application.” She participated in national and international exhibitions, symposiums, workshops, projects and various events. Currently at Uşak University, she works as a Prof. Assistant.

“ The Power of Women 1 ”

Wool, Wool yarn

Wet felting, Dry Felting, Collage

75 Cm. x 45 Cm.

January 2025

“ The Power of Women 2 ”

Wool, Wool yarn

Wet felting, Dry Felting, Collage

75 Cm. x 45 Cm.

January 2025

ÇAĞDAŞ MODA TASARIMINDA SÜRREALİZM ETKİSİ

THE INFLUENCE OF SURREALISM IN CONTEMPORARY FASHION DESIGN

Assoc. Prof. Şöhret AKTEPE DAL

Pamukkale University, Architecture and Design Faculty,

Department of Textile and Fashion Design

ORCID ID: 0000-0002-3542-7034.

ÖZET

Moda, toplumların belirli bir dönem içerisinde geçici olarak benimsedikleri nesnelerin ve yaşam biçiminin genel bir ifadesidir. Bu bağlamda moda, toplum dahilinde bireylerin kendilerini ifade etme biçimlerini ve bireysel ilişkilerini yerine getirmede bir yapısal unsur olarak da görülmektedir. Bu tanımıyla moda, genellikle tekstil ürünleri ile ilişkilendirilmekte ve söz konusu kavram kültürel gelişmelerden toplumsal olaylara dek birçok faktörden de etkilenebilmektedir. Moda kavramı ayrıca zannedildiği gibi yalnızca insani bedensel davranışlar ile ilgili değil, aksine düşünsel bir ekseninde bilgi ve ortaya konulan yapıtlarla ilgili olarak kişinin estetik ve zihinsel bendini ortaya koyma biçimidir. Birçok kulvarda araştırma alanı bulan moda, 20. Yüzyıl fikir ve sanat akımları ile birlikte yeniden şekillenmiş ve estetik olguların beraberinde sanat ile harmanlanmıştır. Dolayısıyla söz konusu araştırma alanını genişletmiştir. Bu değişimler doğrultusunda tasarımcılar gerek sanat akımlarından esinlenip gerekse bazı hallerde tepki olarak farklı akımları kullanarak bireysel ve sanatsal özgürlüklerini yansıttıkları yenilikçi eserler üretmişlerdir. Buna göre, çalışmada moda tasarımında estetiğin ve sanatın bütünselliği irdelenilerek Sürrealizm akımı doğrultusunda üretilen eserlerin genel özellikleri incelenmiştir. Buna ilaveten moda tasarımcılarının oluşturmuş oldukları yenilikçi eserler özelinde teorik düzeyde gerçekleştirilen alan yazın taraması yöntemi kullanılmış ve elde edilen veriler kategorileştirilerek karşılaştırma yapılması sağlanmıştır. Çalışma çerçevesinde, tasarımcıların çağdaş moda tasarımında Sürrealizm etkisiyle üretmiş oldukları yenilikçi eserlerin yalnızca estetik bir kaygı ile ortaya konmadığını, aynı zamanda fikirsel bir ifade biçimi doğrultusunda da kullanıldığı yorumlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Moda, Tasarım, Çağdaş, Sürrealizm, Sanat.

ABSTRACT

Fashion is a general expression of the objects and lifestyle that societies temporarily adopt within a certain period. In this context, fashion is also seen as a structural element in the way individuals express themselves and fulfill their individual relationships within society. With this definition, fashion is generally associated with textile products and can be influenced by

many factors ranging from cultural developments to social events. The concept of fashion is also not only related to human bodily behaviors as it is thought to be, but on the contrary, it is a way of revealing one's aesthetic and mental bend in relation to knowledge and the works put forward on an intellectual axis. Fashion, which has found a research area in many lanes, was reshaped with the 20th century ideas and art movements and blended with art along with aesthetic phenomena. Therefore, it has expanded the research area in question. In line with these changes, designers have produced innovative works that reflect their individual and artistic freedom, both inspired by art movements and in some cases using different movements as a reaction. Accordingly, the study examines the holism of aesthetics and art in fashion design and examines the general characteristics of the works produced in line with the Surrealism movement. In addition to this, the literature review method carried out at the theoretical level was used for the innovative works created by fashion designers and the data obtained were categorized and a comparison was made. Within the framework of the study, it has been interpreted that the innovative works produced by designers with the effect of Surrealism in contemporary fashion design are not only produced with an aesthetic concern, but also used as a form of intellectual expression.

Keywords: Fashion, Design, Contemporary, Surrealism, Art.

120 cm. x 140 cm.

İpek Kumaş Üzerine Batik Uygulama

İpek Kumaş

Assoc. Prof. Şöhret AKTEPE DAL

Pamukkale University, Architecture and Design Faculty, Department of Textile and Fashion Design

REFLECTIONS ON PEASANT LIFE IN MEDIEVAL CHRONICLES

Prof. Dr. Ananda MAJUMDAR

(0000-0003-3045-0056) – ORCID | Connecting Research and Researchers

Ananda Majumdar | University of Alberta – Academia.edu

<https://www.researchgate.net/profile/Ananda-Majumdar>

*Harvard Graduate School of Education (Professional Education as a Child Development Educator, Certificate in Early Education Leadership (CEEL-Series 1,2,3), online) 2017-present

*Norquest College, Alberta Routes Program

My academic journey, which includes an Honorary Doctor of Philosophy in Generic Education from Abide University and Institute and a Doctor of Divinity from North Central Theological Seminary, has been significantly influenced by the Arthurian legend. This collection of stories about King Arthur, his knights, and their quests, with its rich cultural and historical significance, has been a key focus of my exploration into cross-cultural communication. The Arthurian legend, with its universal themes, also serves as a fascinating entry point to investigate the role of sound in shaping the artistic and architectural landscapes of the medieval period. More importantly, it provides a unique lens through which to understand the lives of medieval peasants, as it often portrays the societal structure and the roles of different classes, including the peasantry.

Doctor of Divinity, North Central Theological Seminary, Minneapolis, United States, 2023

The University of Alberta (Bachelor of Education after Degree in Elementary, Faculty of Education, Community Service-Learning Certificate and Certificate in International Learning, CIL) – 2012-2022

My international exposure has significantly enriched my academic perspective, particularly in understanding how the Arthurian legend resonates across cultures with its universal themes of heroism and noble ideals. This exposure has also deepened my understanding of global issues, connecting me to a larger educational community and inviting others to explore our shared cultural heritage through the lens of the Arthurian legend. The Arthurian legend, with its universal themes, has served as a bridge across cultures, allowing me to gain insights into the social dynamics of medieval village life from a global perspective. This cultural phenomenon transcends national boundaries, and our collective exploration can enhance our comprehensive understanding of the shared human experience, revealing diverse interpretations and applications of the Arthurian legend. This global perspective is particularly relevant to the study of medieval peasant life, as it allows for a more comprehensive understanding of the societal structures and cultural influences that shaped their lives.

Public Affairs, August 1-15, 2022, Online

Intern at the Digital Museum and Diaspora, Migration, GRFDT, New Delhi, India (April 2021-March 2022, Online)

During my tenure as a Book Pecker Fellow at Peace X, India, I was honoured to be recognized as the best fellow in the social science department. In this role, I researched the cultural significance of the Arthurian legend, inspiring me to further my academic pursuits. Additionally, I obtained a Certificate in Computer Literacy in Migration Studies from GRFDT, New Delhi, India.

Science Department and Certificate in Computer Literacy in Migration Studies, GRFDT, New Delhi, India
(September 2020-March 2021, Online)

Grant MacEwan University (Diploma in HR Management), 2008-2012

Jadavpur University (Master of Arts in International Relations)

Sikkim Manipal University (Master of Business Administration in HR and Marketing Management)

MBB College, Tripura University (Bachelor of Arts in Political Science)

Antarctic Institute of Canada (Researcher and Writer), Servicing Community Internship Program (SciP) funded by the Government of Alberta

Member of Student Panel, Cambridge University Press,

Academic Member of the Association of Political Theory (ATP), University of Massachusetts

Student Member of ESA (European Studies Association), Columbia University, US.

Academic Member of the Memory Studies Association, School of Memory Studies, Indian Institute of Technology (IIT) Madras, Tamil Nādu, India

Early Childhood Educator, Brander Garden After School Parents Association

Researcher, Project-based Articles, Antarctic Institute of Canada under Riipen

Professor of Practice in Social Science, QAHE & Kennedy University of Saint Lucia

,

Abstract: In medieval times, most people lived in villages as peasants. Villeins were tied to the land owned by a local lord. They needed permission to move or marry. In return for their farming work, they gave part of their food to the Lord. Life was tough, and crop failures could lead to starvation. Freemen were a type of peasant who could move between villages with fewer restrictions. Peasant homes were tiny, usually just one room made of wattle and daub, with thatched roofs and no windows. About a third of the space was for animals; a central fire filled the room with smoke. They had few furnishings, like stools and a trunk for bedding. Women spun wool to make clothing, while children helped with chores instead of going to school. Peasants also paid a tithe of 10% (What Was Lifelike in Medieval Society,2025) of their produce to the Church, which was essential to their community, hosting events like weddings and funerals. This paper will examine the lives of peasants in their villages, highlighting the profound importance of the strong bonds and support that define their community-based lives.

Keywords: Peasant Life, Medieval Chronicles, Villeins, Freemen, Agricultural Labor, Social Structure, Arthurian Legend, Cultural Significance, Community Dynamics, Historical Context, Societal Roles, Crop Failures, Living Condition, Villages, Economic Systems.

Introduction: The Middle Ages is often misunderstood. Many people think it was a time of poverty and stagnation, just

waiting for the Renaissance to bring improvement. However, this view is not accurate. Medieval Europe had different phases. (Seaver,2023) After the fall of the Roman Empire, there was a Dark Age, followed by a gradual recovery, and then a flourishing period known as the High Middle Ages, starting around 1000 AD (Seaver,2023), when Europe developed its unique culture. The idea that medieval peasants lived endless lives of struggle is also misleading. The term "peasant"(Seaver,2023) comes from the French word "peasant" (Seaver,2023), meaning a person

A man crowned with vine leaves and grapes stands on the left with a sickle. In the middle, people are harvesting grapes, with one on a ladder by a stone building. On the right, a man makes a barrel while two trample grapes in a vat. A bull-drawn cart carries a vat, and a man fills a barrel. Vineyards are present, and the symbol of Libra appears in the sky.
[sky.oldmasterprint.com/mompermonths.htm](http://oldmasterprint.com/mompermonths.htm)

from the countryside. Most Europeans lived in rural areas during this time, and about 80% of the population were peasants (Seaver,2023). They worked the land that belonged to lords and knights, who owned the manors where they lived. Peasants used a small portion of the land in large 'open fields' (Seaver,2023), giving their Lord a share of their harvest and several free labour days each year. A typical peasant house was not a palace but was not as primitive as some think (Seaver,2023). These homes usually had several rooms built around a central fireplace used for cooking and heating. They had features like doors and windows, and kitchens contained basic cooking utensils such as kettles, pots, pans, and cutlery. Daily activities were seasonal, focusing on planting, maintaining, or harvesting crops depending on the time of year. Peasants cared for livestock year-round and owed labour to their Lord. (Seaver,2023). Housework was challenging without modern appliances. (Seaver,2023) They had to fetch water from rivers or wells. However,

A farmer is harvesting corn from The Taymouth Hours, British Library MS Yates Thompson 13 f. 96v.. Who were the peasants in the Middle Ages?

winter provided a break after the harvest when there was less to do. The most crucial meal was midday, with a light supper in the evening and small snacks throughout the day. While the upper class ate lots of meat, peasants mainly relied on cereals and grains, especially unleavened bread (Seaver,2023). Those near the coast could also eat seafood, considered a lower-class food then. They consumed large amounts of fruits, vegetables, beer, and wine. Life had its upsides. (Seaver,2023) Daily life in medieval Europe was often less stressful for peasants than for modern wage workers, who had strict schedules and many responsibilities. A peasant needed to complete agricultural work but had freedom during downtime (Seaver,2023), especially after sowing crops and during winter. This was not a lawless time either. Manorial courts helped regulate life in the countryside and protected people from abuse (Seaver,2023). Literature and art from the High and Late Middle Ages show that peasant communities had a strong sense of togetherness, lacking in many modern societies. While their lives were mostly about survival and could be challenging, especially during bad harvests or disease outbreaks, like the great famine of the 1310s and the Black Death of the 1340s (Seaver,2023), some aspects of modern life emerged. (Seaver,2023) Starting in the sixteenth century, increased knowledge and economic growth began

to change their way of life, eventually leading to the disappearance of the peasant lifestyle that had been common for centuries.

Literature Review: The medieval period lasted from the 5th to the late 15th century and was marked by a feudal system that greatly affected peasant life. Scholars have studied the experiences of peasants, focusing on their social, economic, and cultural situations. A key book for understanding this is "Medieval Peasants: Economy, Society and Culture in England 800-1500" by Chris Dyer (2000). Dyer explains that peasants had a complicated relationship with their land and lords. Villeins, or serfs, were tied to their Lord's estate and had little freedom (Dyer, 2000). M. K. McIntosh discusses in "An Economic History of England: 1100-1500" the economic duties villeins had to fulfill, such as providing crop yields and labour for their lords (McIntosh, 1996). Peasant living conditions were harsh.

E. R. Kelly, in "The Medieval House," notes that peasant homes were usually one-room structures made from wattle and daub, showing their limited resources (Kelly, 2006). These homes often housed people and animals, reflecting a subsistence lifestyle where resources were shared (Cantor, 2005). Gender roles in peasant households are also important. J. B. Smith, in "Women and Work in Medieval Europe," describes women's important work, like textile production and household chores. This work was crucial for family survival but often went unnoticed in history (Smith, 2006). The Church also significantly impacted peasants, mainly through the 10% tithe they had to pay. P. H. Johnson's book, "The Church in Medieval Society," explains how this obligation strained peasant resources and influenced their social lives, as the Church was central to village life (Johnson, 1999). A key theme in this research is the resilience of peasant communities. J. K. Marshall's "Village Communities in the Middle

A peasant man sows seeds in the foreground, with ploughing in the middle ground and the ocean in the distance, Scorpio symbol visible in the sky.
oldmasterprint.com/mompermonths.htm

Ages" highlights how peasants adapted to difficulties like crop failures and political issues by creating supportive networks (Marshall, 2004). Overall, the studies of medieval peasant life show a complex mix of social, economic, and cultural factors. They help us understand the lives of people who lived in medieval villages, from the constraints of the feudal system to the roles of gender and community support.

Methodology: This study explores the lives of peasants in medieval times using various methods from different fields of study. It combines history, literature, and cultural anthropology to understand peasant life comprehensively. Firstly, the research examines primary sources such as medieval chronicles, legal documents, and literature depicting peasants. Analyzing these texts, the study identifies recurring themes and stories that reveal peasants' social and economic conditions. Secondly, a comparative approach examines how different regions and cultures represented peasant life. This helps highlight peasants' shared experiences and unique circumstances across diverse societies. The study also places peasant life within the context of significant historical events, such as feudalism and social hierarchies. It looks at the relationships between peasants, lords, and the Church to understand how these dynamics affected their lives. Modern field research

The foreground features a peasant man with a scythe; the middle ground shows figures farming, shearing sheep, and washing wool in a river, with more men working in a field, and the Cancer symbol is visible in the sky. oldmasterprint.com/mompermonths.htm

may be used to gather oral histories from communities rooted in medieval peasantry. This qualitative data provides insight into the lasting impact of peasant life on contemporary communities. The research incorporates perspectives from anthropology and sociology to examine the social structures and cultural practices of peasant communities, including family roles and community dynamics. Finally, reviewing existing scholarly works on medieval peasants lays a foundation for this study by highlighting previous findings and

identifying gaps in the literature. Through this multifaceted approach, the study aims to provide a

rich and nuanced view of medieval peasant life, showcasing their struggles and resilience while connecting these insights to modern social inequality and cultural heritage issues.

Discussion: In medieval times, most people lived in villages. The most important person in the town is the Nobleman, known as the "Lord of the Manor" (Life in a Medieval Village, 2019). The Lord owned all the land in the village. Peasants needed permission from the Lord to work on his land, and the villeins had to work for him part-time (Life in a Medieval Village, 2019). The most common peasant, the Serf, had few rights and was tied to the land, meaning he could not leave. (Life in a Medieval Village, 2019) Serfs worked in the fields from dawn until dusk, growing crops. Peasants lived in simple cottages with no glass in the windows and often bare floors. Their homes had thatched roofs with smoke holes to let out smoke from cooking over a stone fireplace. The houses were made (Life in a Medieval Village, 2019) with a timber frame, and the walls used a method called wattle and daub, a mix of twigs, mud, and straw.

Peasants were the most common workers in the medieval era, outnumbering nobles, clergy, artisans, and merchants. They were present everywhere (Laumonier,2020). Peasants mainly farmed and raised animals. Most of them lived in rural areas, although some did not. Many peasants also faced servitude (Laumonier,2020). From the thirteenth century (Laumonier,2020), illuminated calendars often showed peasants at work, highlighting their important societal role. Each month, these calendars displayed different farming activities, reminding people that agriculture was the main job at this time. Medieval texts categorized peasants as "those who work" (Laumonier,2020), separate from the clergy, who prayed, and the nobility, who fought.

Landscape with a harvest scene and river on the left; a man with a whip walking right in the foreground; Virgo symbol in the sky.
oldmasterprint.com/mompermonths.htm

(Laumonier,2020) Peasants had the responsibility to feed society through their hard labour. All people living in the countryside were considered peasants (Laumonier,2020). Rural areas included

some artisans and retailers. Nobles lived in the countryside to manage their lands, and monasteries relied on peasants to work their estates (Laumonier,2020). After the fall of Rome, slavery (Laumonier,2020) decreased in Western Europe, but many peasants became partially unfree. This state of servitude, known as serfdom (Laumonier,2020), was common in England, France, Germany, and Eastern Europe. It also existed in Spain and Italy, although in a milder form. Around 1300, about half of English peasants, or around 2 million people (Laumonier,2020), lived in servitude.

Conclusion: Medieval chronicles' reflections on peasant life reveal a complex and often harsh reality for most of the population during that era. The life of a villein, bound to the land and tied

A town view features a man with wheat, a knife, and an axe in the foreground. In the middle ground, pigs are being slaughtered, with one man slitting a throat and others curing the animals. The symbol of Capricorn is seen in the sky.oldmasterprint.com/mompermonths.htm

to the whims of a local lord, highlighted the rigid social structures of the time, where mobility and autonomy were severely limited. The experiences of freemen, while somewhat more liberated, still showcased the struggles inherent in rural existence. Peasant homes, characterized by their simplicity and lack of amenities, vividly depict the daily hardships faced by these communities, emphasizing their reliance on agriculture and the immediate environment. Despite their challenges,

peasants played a crucial role in sustaining the feudal economy, and their contributions should not be overlooked in historical narratives. The exploration of medieval peasant life through the lens of Arthurian legend and other cultural artifacts provides a richer understanding of their social dynamics and cultural heritage. Examining these individuals' lives uncovers the interconnectedness of human experience across time and space, allowing us to appreciate the resilience and resourcefulness of medieval society. This understanding encourages a deeper examination of the historical roots of contemporary social structures and the enduring themes of community and survival.

References:

What was life like in medieval society? - Medieval society and life - KS3 History - homework help for years 7, 8 and 9. (n.d.). BBC Bitesize.

<https://www.bbc.co.uk/bitesize/articles/zwyh6g8#zh8rbqt>

Seaver, C. (2023, January 27). *What Was a Day in the Life of a Medieval Peasant Like?*

<https://www.historydefined.net/the-life-of-a-medieval-peasant/>

Seaver, C. (2023, January 27). [https://www.historydefined.net/what-was-life-like-in-the-](https://www.historydefined.net/what-was-life-like-in-the-medieval-manor)

[medieval-manor. https://www.historydefined.net/what-was-life-like-in-the-medieval-manor/](https://www.historydefined.net/what-was-life-like-in-the-medieval-manor/)

Life in a Medieval Village. (2019). Medievalchronicles.com.

<https://www.medievalchronicles.com/medieval-life/medieval-village/life-in-a-medieval-village/>

Laumonier, L. (2020, May 30). *Who were the peasants in the Middle Ages?* Medievalists.net.

<https://www.medievalists.net/2020/05/who-peasants-middle-ages/>

(2025). Oldmasterprint.com. <https://oldmasterprint.com/mompermonths.htm>

Cantor, L. (2005). Overview of Medieval Villages. Historical Journal.

Dyer, C. (2000). *Medieval Peasants: Economy, Society, and Culture in England, 800–1500.* New York: Paul Chapman Publishing.

Johnson, P. H. (1999). *The Church's Role in Medieval Society.* London: Routledge.

Kelly, E. R. (2006). *The Medieval Home.* Oxford: Oxford University Press.

Marshall, J. K. (2004). *Village Communities During the Middle Ages.* Cambridge: Cambridge University Press.

McIntosh, M. K. (1996). *Economic History of England: 1100–1500.* London: Routledge.

Smith, J. B. (2006). *Medieval Women and Work in Europe.* New York: Palgrave Macmillan

EXPLORING THE ENDURING IMPACT OF THE CLASSICS ON MODERN SOCIETY

Ananda Majumdar

(0000-0003-3045-0056) – ORCID | Connecting Research and Researchers

Ananda Majumdar | University of Alberta – Academia.edu

<https://www.researchgate.net/profile/Ananda-Majumdar>

*Harvard Graduate School of Education (Professional Education as a Child Development Educator, Certificate in Early Education Leadership (CEEL-Series 1,2,3), online) 2017-present

*Norquest College, Alberta Routes Program

My academic journey, which includes an Honorary Doctor of Philosophy in Generic Education from Abide University and Institute and a Doctor of Divinity from North Central Theological Seminary, has been significantly influenced by the Arthurian legend. This collection of stories about King Arthur, his knights, and their quests has rich cultural and historical significance. It has been a key focus of my exploration into cross-cultural communication, providing a unique lens to understand the interplay of myth, culture, and science.

Additionally, it serves as an engaging entry point to investigate the role of sound in shaping the artistic and architectural landscapes of the medieval period.

Doctor of Divinity, North Central Theological Seminary, Minneapolis, United States, 2023

The University of Alberta (Bachelor of Education after Degree in Elementary, Faculty of Education, Community Service-Learning Certificate and Certificate in International Learning, CIL) – 2012-2022

My international exposure has dramatically enriched my academic perspective, particularly in comprehending how the Arthurian legend resonates across cultures with its universal themes of heroism and noble ideals. This exposure has also deepened my understanding of global issues, connecting me to a larger educational community and inviting others to explore our shared cultural heritage through the lens of the Arthurian legend.

This cultural phenomenon transcends national boundaries, and our collective exploration can enhance our comprehensive understanding of the shared human experience, revealing diverse interpretations and applications of the Arthurian legend.

Public Affairs, August 1-15, 2022, Online

Intern at the Digital Museum and Diaspora, Migration, GRFDT, New Delhi, India (April 2021-March 2022, Online)

During my tenure as a Book Pecker Fellow at Peace X, India, I was honoured to be recognized as the best fellow in the social science department. In this role, I researched the cultural significance of the Arthurian legend, inspiring me to further my academic pursuits. Additionally, I obtained a Certificate in Computer Literacy in Migration Studies from GRFDT, New Delhi, India.

Science Department and Certificate in Computer Literacy in Migration Studies, GRFDT, New Delhi, India (September 2020-March 2021, Online)

Grant MacEwan University (Diploma in HR Management), 2008-2012

Jadavpur University (Master of Arts in International Relations)

Sikkim Manipal University (Master of Business Administration in HR and Marketing Management)

MBB College, Tripura University (Bachelor of Arts in Political Science)

Antarctic Institute of Canada (Researcher and Writer), Servicing Community Internship Program (SciP) funded by the Government of Alberta

Member of Student Panel, Cambridge University Press,

Academic Member of the Association of Political Theory (ATP), University of Massachusetts

Student Member of ESA (European Studies Association), Columbia University, US.

Academic Member of the Memory Studies Association, School of Memory Studies, Indian Institute of Technology (IIT) Madras, Tamil Nādu, India

Early Childhood Educator, Brander Garden After School Parents Association

Researcher, Project-based Articles, Antarctic Institute of Canada under Riipen

Professor of Practice in Social Science, QAHE & Kennedy University of Saint Lucia

Abstract: The allure of classics captures the essence of humanity, society, community, and the overarching structure of human development. The definition of classics has evolved from classical times through esteemed authors such as Socrates, Plato, and Aristotle. It has been fragmented throughout discussions of society, spanning from ancient cultures to contemporary times. The ancient worlds of Greece and Rome initiated many societal values that persist in today's social milieu, including effective sewage systems, straight roads, and even democracy. Thus, the concept of classics helps us understand the present by exploring the past and enlightening us about the historical roots of our current societal values. It encompasses Greece and Rome, the Near East, India, Ancient America, and Egypt, offering a comprehensive perspective of the ancient world. Classics reflect the complexities of literature, the evolution of writing, the commonplace use of slavery, and the secret cults of Ancient Rome, all providing intellectual stimulation through their broad and globalized access. This methodology relies on documentary analysis and a qualitative approach. This paper illustrates the appeal of studying classics and their universal relevance. The central question is: Do classics hold value as a practice in demanding areas?

Keywords: Classics, Arthurian Legend, Cross-Cultural Communication, Myth and Culture, Medieval Studies, Heroism, Educational Leadership, Global Issues, Cultural Heritage, Intellectual Exploration, Sound in Art and Architecture, International Relations, Community Service-Learning, Migration Studies, Memory Studies.

Introduction: Classicism (Rogers,2024) is a lasting style that never truly disappears. This timeless allure, rooted in the artistry and culture of ancient Greece and Rome, persistently inspires and influences many aspects of modern life. Whether the grand columns of neoclassical architecture (Rogers,2024) or the refined elegance of today's fashion, classicism appears in diverse forms. It is fascinating how these ancient inspirations seamlessly merge into the everyday beauty we appreciate. Beyond its visual appeal (Rogers,2024), classicism creates a connection to our cultural heritage. Engaging with classical beauty invokes a sense of continuity, linking human civilization

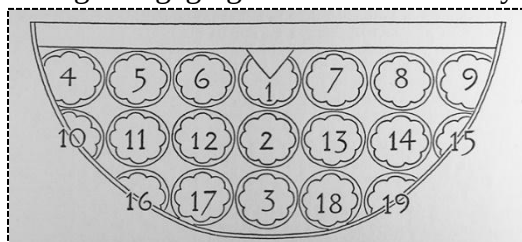

Figure 1: Diagram. Work of Art Record 42364. Italy. Date. 1267 – 1272. *The Index | Displaying Record 42364*

to its historical context (Rogers,2024). This enduring appeal captivates history enthusiasts and anyone who appreciates beauty, balance, and harmony in design. As it delves into the various facets of classical influence, it discovers ways to integrate these timeless elements into contemporary lifestyles. Whether through

art, architecture, or personal style, classicism is a profound source of inspiration. The roots of classicism (Rogers,2024) can be traced back to the ancient civilizations of Greece and Rome, where art, architecture, and philosophy laid the groundwork for what many consider unparalleled cultural achievements (Rogers,2024). The term stems from the Latin 'classics' (Rogers,2024), signifying the highest class and reinforcing its enduring association with excellence and sophistication.

In ancient Greece (Rogers,2024), the Classical period (around the 5th to 4th century BCE) was characterized by the rise of philosophical thought from notable figures such as Socrates, Plato, and Aristotle, alongside the flourishing of democratic principles in city-states like Athens, which greatly influenced governance and civic matters. Greek artists and sculptors such as Phidias and Polykleitos (Rogers,2024) sought to depict the human form in its most ideal and harmonious state. Phidias, primarily known for his work on the Parthenon, is emblematic of classical architecture (Rogers,2024). Simultaneously, Rome's adoption and adaptation of Greek culture played a vital role in the splendour of the Roman Empire. Romans enriched Greek architectural styles, such as Doric, Ionic, and Corinthian (Rogers,2024), by applying them to public structures, temples, and monuments. The Colosseum and the Pantheon (Rogers,2024) exemplify their extraordinary engineering and architectural prowess. Roman artistic and literary contributions, represented by figures like Virgil and Horace (Rogers,2024), further conveyed ideals of order, symmetry, and rational thought.

Figure 2: Work of Art Record 42372. Italy. Date. 1267 – 1272.
Angel Virgin Mary and Christ Child. [*The Index | Displaying Record 42372*](#)

Literature Review: Studying classics, mainly through historical texts and cultural narratives, has profoundly shaped modern society and educational methodologies. This literature review delves into central themes and arguments regarding the fascination with classics, primarily focusing on the influence of the Arthurian legend and its broader implications for intercultural communication, educational systems, and societal values. The Arthurian legend explores the relationships between myth, culture, and education. Majumdar (2023) emphasizes the legend's cross-cultural appeal, describing it as a narrative enriched with themes of heroism and noble ideals that cut across national boundaries. This legend encourages the exploration of shared cultural heritage, fostering

a deeper understanding of global issues and the collective human experience (Majumdar, 2023). Educational curricula frequently include classics to stimulate intellectual curiosity. Research indicates that engaging with classical texts improves critical thinking and interdisciplinary comprehension (Taylor, 2019). The modern educational landscape increasingly highlights the significance of cross-cultural perspectives, positioning classics as a link to grasping diverse cultural narratives and historical contexts (Elliott, 2021). The connection between classics and contemporary societal values is well-documented. Classics serve as a repository for ancient societal values, showcasing the evolution of concepts like democracy, governance, and ethics. Baker (2020) contends that analyzing classical texts, from Plato's philosophical insights to Aristotle's political thoughts, provides essential perspectives on modern social structures. Early

Figure 3: Work of Art Record 42377. Italy. Date. c. 1267 – 1272. Clement of Rome, Martyrdom
Figure, Male, Executioner
Symbol of Vestment. [The Index | Displaying Record 42377](#)

civilizations, especially Greece and Rome, established many principles that shape today's governance systems (Jones, 2018). The allure of classics transcends literature, extending into philosophy, history, and anthropology. Majumdar (2023) observes the interdisciplinary aspect of classics, reflecting the complexities of literature, social constructs, and the progression of human thought. This viewpoint is supported by Roberts (2017), who underscores that studying ancient texts promotes a broader understanding of human development and social transformations across time. In our increasingly interconnected world, the availability of classical texts through digital platforms has enhanced the study and appreciation of ancient cultures. Scholars such as Black (2020) argue that digital access to these texts

fosters knowledge democratization, encouraging global engagement with classical literature. This resonates with the notion that classics should reflect the diversity of human experiences and interpretations (Nguyen, 2022). The fascination with classics is intricate, intertwining cultural importance, educational value, and the examination of societal norms. Through the lens of the Arthurian legend and other classical texts, we glean insights into the historical foundations of contemporary society, inspiring continual exploration and dialogue. By connecting the past with

the present, classics shed light on the complexities of the human experience, inviting us to engage with the narratives that shape our world.

Methodology: This study on the appeal of classics uses various methods. It combines ideas from history, literature, cultural studies, and education. The research looks at original and secondary sources of classical texts and artifacts. It seeks to show how classical themes are still important today. The study examines key classical texts from ancient Greece, Rome, and other cultures. It looks for themes and values that connect to the present. These texts include the works of philosophers like Socrates, Plato, and Aristotle, as well as epic stories and historical accounts. This method compares classical ideas across different cultures, including the Near East, India, Ancient

America, and Egypt. It helps identify common themes like heroism, governance, and social structure. The study focuses on the Arthurian legend to understand communication between cultures. It analyzes how different societies interpret and adapt this legend, revealing shared human experiences. The research places classical ideas within their historical background. This highlights how societal values have changed and how ancient innovations affect today's civic structures and social norms. The approach includes looking at educational methods that add classics to school programs. It explores how studying these texts helps students appreciate their cultural heritage and develop critical thinking. The study includes discussions and

gathers views from books on the importance of classics in today's education. This provides insights into how to teach classical studies effectively. This transparent methodology aims to explain why classics matter for human development and social growth and show how these lessons can inspire future generations to value their cultural roots.

Discussion: 'Classics' ("Why Classics?" 2017) refers to the study of the languages, literature, material culture, and history of the societies of the ancient world, together with their influence on later periods and cultures up to the present day. It is one of the most varied and interdisciplinary

Figure 4: Work of Art Record 42429. United States, New York, New York, Metropolitan Museum of Art. Date: late 13c. Ames Major the Apostle, Moon, Star, Heraldry, English: Arundel Heraldry, English: Hastings. [The Index | Displaying Record 42429](#)

subjects, including literature, history, philosophy, art and archaeology. Classical education was long considered a privilege for the few, not the many, but today, Latin, Classical Greek, Classical Civilisation and Ancient History are fast-growing subjects in primary and secondary state schools. ("Why Classics?" 2017) Classical subjects can benefit schools and students in several ways, such as developing cultural literacy ("Why Classics?" 2017). Ideas, stories, and mythology from the ancient world have considerably influenced much modern art and literature, and classical ideas are constantly being reworked in theatre and the visual arts, film and pop culture. Providing opportunities for wide-ranging thinking ("Why Classics?" 2017). The study of classical subjects is interdisciplinary. All four classical subjects – Latin, Classical Greek, Classical Civilisation and

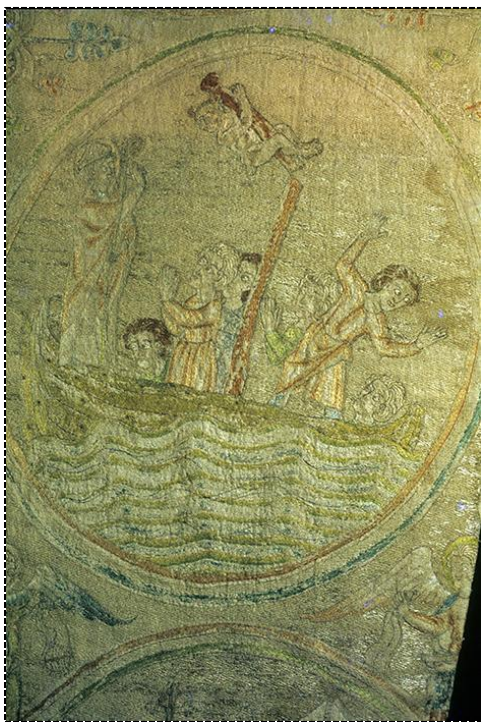

Figure 5: Work of Art Record 42460. Italy, Anagni: Cathedral, S. Maria, Treasury. Date. 13c. Nicholas of Myra, Stilling Storm. [The Index | Displaying Record 42460](#)

Ancient History ("Why Classics?" 2017) – can involve literature, history, philosophy and the visual arts. Encouraging cultural insight: ("Why Classics?" 2017) By reading original texts and studying material culture, students can gain a fascinating insight into the ancient world through the words and actions of people who lived at the time. However, much of the ancient world also speaks to contemporary issues around sex and gender, race, class, social mobility, etc. Teachers ("Why Classics?" 2017) have also indicated that studying ancient languages can help in the following ways: Supporting English literacy for pupils of all abilities ("Why Classics?" 2017), The rigorous approach to word-level and sentence-level linguistic competency which characterizes these ancient languages can build a strong foundation for literacy across the curriculum. Enriching pupils'

vocabulary: ("Why Classics?" 2017) It is estimated that more than 65% of English words have Greek or Latin roots. Knowing the meaning of these root words helps to anchor knowledge of spelling and meaning in a broader linguistic context and can help pupils determine the meaning of words they may not recognize in English. Complementing modern foreign language learning: Ancient languages ("Why Classics?" 2017), teach concepts of singular and plural, tenses, and case usage from the early stages. Through learning Latin or Ancient Greek, students understand

sophisticated grammatical structures and recognize linguistic patterns repeated across several languages. A linguistic foundation in ancient languages can help pupils become more self-aware and confident language users.

Conclusion: Exploring classic stories, especially the Arthurian legend, shows important themes like heroism, cultural identity, and the shared human experience that remain relevant today. These timeless stories help us understand the historical and cultural backgrounds in which they were created and connect us to a broader narrative beyond individual cultures. The Arthurian tales feature rich characters and quests highlighting universal ideals such as bravery, integrity, and the fight for justice. These ideals still matter in today's diverse society. By studying these stories, we can discover the values that have shaped societies from ancient times. This understanding helps us see how these key principles influence our social norms and ethical values. Studying classics

encourages conversations about the human experience. It makes us think about the complexities of literature, how writing has evolved, and how these aspects inform our understanding of society.

The relationship between myths, culture, and the

Figure 6: Work of Art Record 42589. France, Saint-Bertrand-de-Comminges: Cathedral, Treasury. Date. C.1300. View Full. [The Index](#) | [Displaying Record 42589](#)

political landscape of their time deepens our knowledge of how shared stories build community and belonging. Engaging with classic literature and legends like those of King Arthur is not just an academic activity. It helps enhance our shared identity. It invites people from different backgrounds to explore familiar stories, fostering cultural exchange and understanding in our connected world. Looking at these classic texts helps us better deal with present-day global challenges. It reinforces the idea that lessons from the past can guide our future and strengthen our connections as humans. Studying Classics is valuable in many demanding areas. It builds critical thinking and analytical skills and helps us understand cultural and historical contexts. These skills benefit law, education, literature, and modern languages. Ancient texts' ethical and philosophical

questions can improve decision-making and problem-solving skills in complex situations. Therefore, the importance of Classics goes beyond academic interest and contributes to a thoughtful approach in many professional areas.

References:

- Rogers, S. (2024, January 24). *Six reasons to study Classics*. Thecompleteuniversityguide.co.uk; Complete University Guide. <https://www.thecompleteuniversityguide.co.uk/student-advice/what-to-study/six-reasons-to-study-classics>
- Beckham, T. (2024, June 18). *The Timeless Attraction of Classicism in Today's World*. Pauldaviesart.com. <https://pauldaviesart.com/the-timeless-attraction-of-classicism-in-today-s-world>
- Why Classics? (2017, November 5). *University of Bristol*. <https://www.bristol.ac.uk/classics/hub/why-classics/>
- Why is Classics relevant today? (2022). St Benedict's. <https://www.stbenedicts.org.uk/why-is-classics-relevant-today>
- The Index | Digital Image Collection: Opus Anglicanum: The Evelyn Thomas Database of Medieval English Embroidery*. (2025). Princeton.edu. <https://ima.princeton.edu/digital-image-collections/collection/opus-anglicanum?page=1>
- Baker, J. (2020). Democracy and Ethics in Ancient Civilizations. *Journal of Historical Analysis*, 45(3), 223–240.
- Black, R. (2020). Digital Humanities and the Classical Tradition. *New Perspectives on Literature*, 32(4), 401–417.
- Elliott, K. (2021). Cross-Cultural Perspectives in Education: The Role of Classics. *Educational Research Review*, 29(1), 75–88.
- Jones, L. (2018). Ancient Foundations of Modern Governance. *Journal of Political Theory*, 54(2), 111–130.
- Majumdar, A. (2023). *The Attraction of Classics*. University of Alberta.
- Nguyen, T. (2022). Reinterpreting Classics for a Global Audience. *Cultural Studies Review*, 31(2), 89–105.
- Roberts, C. (2017). Interdisciplinary Approaches to the Classics. *Academic Journal of Classics*, 12(4), 233–245.
- Taylor, S. (2019). Classics in Education: Stimulating Intellectual Curiosity. *Journal of Educational Methodologies*, 27(3), 159–174.

YAKUT WEAVING ART: AN EXPRESSION OF CULTURAL HERITAGE

Aleksey MAKSIMOV

Doktorant, North-Eastern Federal University, Teacher Training Institute , Yakutsk, Yakutia

Abstract

The Yakuts (Sakha) people, located in northeastern Siberia, are a community known for their rich cultural heritage. Traditional Yakut weaving art serves as a significant expression of the socio-cultural structure of the society, combining both functional and aesthetic aspects. This article explores the historical origins, materials used, techniques, and cultural significance of Yakut weaving art, as well as current efforts to preserve and revitalize this art form. Weaving art holds an important place in the traditional lifestyle of the Yakuts people. Adapted to local environmental conditions, this art is reflected in textile products produced for both daily and ceremonial purposes. Weaving motifs provide insights into the people's mythological beliefs, nature depictions, and social structure. Yakut weaving art developed through the combination of migration waves from Central Asia and local Siberian traditions. Archaeological findings indicate that early Yakut societies used simple weaving techniques made from animal hides and plant fibers. During the 18th and 19th centuries, trade relations with Russia introduced new materials such as cotton and wool into the weaving processes. Yakut weaving art is a complex process that combines various techniques. The most commonly used techniques include plain weaving, kilim weaving, and embroidered embellishments. Traditional materials include horsehair, linen threads, wool, and plant-based dyes. The color palette reflects the tones provided by nature, featuring natural hues such as brown, beige, green, and red. Yakut weaving motifs carry significant meanings regarding social identity and cultural memory. Geometric patterns, animal figures, and nature elements symbolize social status, fertility, and protection. Horse figures are particularly prominent, reflecting the sacred status of horses in Yakut society. In the modern era, Yakut weaving art faces threats from globalization and industrial production. However, local artists and cultural institutions are implementing various projects to preserve traditional techniques and pass them on to younger generations. Festivals, exhibitions, and workshops are among the important steps taken to revitalize this art. To ensure the sustainability of cultural heritage, many institutions have initiated preservation projects for Yakut weaving art. Local organizations such as the Sakha Republic Cultural Heritage Center organize training programs to support master weavers. Additionally, efforts are underway to have Yakut weaving techniques included in UNESCO's intangible cultural heritage list. Traditional techniques are being reinterpreted by contemporary artists in modern textile designs. Local designers incorporate Yakut motifs into modern fashion collections, promoting this art on a global scale. This approach not only contributes to the preservation of the art but also provides economic sustainability. Yakut weaving art is considered a vital heritage reflecting the cultural identity of the people. Documenting, preserving, and teaching traditional techniques are crucial for ensuring the sustainability of this art. This article examines the journey of Yakut weaving art from past to present, highlighting its future potential.

Keywords: Yakuts, weaving art, cultural heritage, traditional crafts, Siberian communities, motifs, textile art.

References

Crubezy, E. & Alexeev, V. (2007). *Siberian Archaeology and Yakuts Culture*. Cambridge University Press.

UNESCO. (2023). *Intangible Cultural Heritage: Yakut Weaving Techniques*.

Smith, J. (2019). "Symbolism in Yakuts Textile Art." *Journal of Ethnographic Studies*, 45(2), 123-137.

Yakuts Cultural Heritage Center. (2022). *Traditional Weaving of Sakha People*.

“ YAKUT WEAVING ART: AN EXPRESSION OF CULTURAL HERITAGE ”

Aleksey MAKSIMOV

Doktorant, North-Eastern Federal University, Teacher Training Institute , Yakutsk, Yakutia

“YAKUT WEAVING ART: AN EXPRESSION OF CULTURAL HERITAGE ”

Aleksey MAKSIMOV

Doktorant, North-Eastern Federal University, Teacher Training Institute , Yakutsk, Yakutia

WOOD CARVING ART IN PERU: A TRADITIONAL HERITAGE

Dr. Natalia MORALES

Universidad Antonio Ruiz de Montoya – UARM, Av. Paso de los Andes 970, Pueblo Libre,
21
Peru

Abstract

Peru's rich cultural heritage is distinguished by the diversity and delicacy of its handicrafts. Wood carving art constitutes an essential part of the cultural identity of the Peruvian people, both functionally and aesthetically. This art has been shaped by techniques and motifs passed down through generations, reflecting the beliefs, traditions, and connection to nature of the society. Wood carving, especially in religious structures, furniture, and decorative objects, holds a significant place in Peru's artistic identity. This article examines the historical development of wood carving art in Peru, the materials used, techniques, motifs, and projects aimed at preserving this art today. Additionally, it explores how traditional motifs are reinterpreted in contemporary designs by modern artists and the efforts made to ensure the sustainability of this art. Wood carving art plays a crucial role in preserving Peru's intangible cultural heritage, gaining recognition both locally and internationally. Wood carving art holds a deep-rooted history among Peru's traditional crafts. Extending from the colonial period to the present day, this art is prominently displayed in religious structures, furniture, and decorative objects. Wood carvings serve as a significant form of expression, reflecting the beliefs, love of nature, and social values of the local people. Wood carving art in Peru experienced its golden age during the Spanish colonial period. The fusion of Spanish artistic concepts with local motifs led to the emergence of a new artistic style. Intricate wood carvings became prominent, particularly in church furniture and religious icons. Regions such as Cusco and Ayacucho became important centers of wood carving art during this period. The techniques used in wood carving art require meticulous craftsmanship and patience. The most common techniques include relief carving, low and high relief, and free carving. Materials used are typically cedar wood, birch wood, and local tropical woods. The pieces are finished with natural dyes and varnish, giving them a long-lasting and aesthetic appearance. Motifs used in Peruvian wood carving art often focus on natural elements, religious symbols, and mythological figures. Floral patterns, animal figures, and religious iconography are common features. These motifs reflect the cultural identity and beliefs of the society, adding profound meanings to the art pieces. Globalization and industrial production pose a threat to traditional wood carving art in Peru. However, local artists and cultural institutions are carrying out various projects to protect this art and pass it on to younger generations. Events such as festivals, exhibitions, and educational workshops contribute to the revival of the art. Organizations such as the Cusco Cultural Heritage Center and the Ayacucho Artists Association organize training programs supporting master artisans. Applications have also been made to include this art in UNESCO's list of intangible cultural heritage. Traditional techniques are being reinterpreted in modern designs. Local designers incorporate Peruvian motifs into contemporary furniture and decorative products, promoting the global recognition of this art. Wood carving art in Peru holds a significant place in the preservation and sustainability of cultural heritage. Documenting, preserving, and transmitting traditional techniques will guarantee the future existence of this art. This article highlights the historical journey and contemporary approaches of wood carving art in Peru, emphasizing its potential for the future.

Keywords: Peru, wood carving art, cultural heritage, traditional crafts, Cusco, Ayacucho, motifs.

References

García, R. (2018). *Peruvian Wood Carving: From Colonial to Contemporary Art*. Lima University Press.

UNESCO. (2023). *Intangible Cultural Heritage: Peruvian Handicrafts*.

Mendez, C. (2020). "Symbolism in Peruvian Wood Carving." *Journal of Latin American Art*, 37(4), 215-232.

Cusco Cultural Heritage Center. (2022). *Traditional Wood Carving Techniques*.

“ WOOD CARVING ART IN PERU: A TRADITIONAL HERITAGE ”

Dr. Natalia MORALES

OIL PAINTING ART IN ALBANIA: AN ARTISTIC JOURNEY

ELIS BOSNEJA

Student, University of Arts, Sheshi Nënë Tereza 2, Tiranë 1019, Arnavutluk

Abstract

Oil painting holds a prominent place in Albania's artistic landscape, reflecting the nation's historical, cultural, and emotional transformations. This art form, blending Western influences with local traditions, has played a crucial role in the country's artistic evolution. The following article, presented from the perspective of an Albanian painter, delves into the historical development of oil painting in Albania, the techniques employed, and the significant themes depicted across different eras. The narrative highlights the resilience of Albanian painters in preserving their artistic identity despite socio-political changes. Furthermore, the article explores how contemporary Albanian artists integrate traditional motifs into modern works, contributing to the sustainability and global recognition of this art form. Oil painting has long served as a vital medium for artistic expression in Albania. From its early introduction during the Ottoman era to its flourishing in the 20th century, oil painting has captured the essence of Albanian life, landscapes, and social narratives. This article offers an insider's perspective on the journey of oil painting art in Albania, exploring its significance and evolution through time. The origins of oil painting in Albania can be traced back to the late Ottoman period, when Western artistic techniques began to influence local artists. However, it was during the early 20th century that Albanian oil painting gained prominence, with artists such as Kol Idromeno blending European academic styles with national themes. The post-World War II period saw the rise of Socialist Realism, which dominated the Albanian art scene, often depicting workers, landscapes, and political ideologies. Traditional oil painting techniques in Albania involve meticulous layering and glazing methods. Artists typically use high-quality linen canvases, natural pigments, and linseed oil. The underpainting technique, combined with fine brushwork, allows for detailed compositions and vibrant color palettes. Today, while many artists continue to employ classical techniques, others experiment with mixed media and modern materials. Albanian oil paintings often feature themes of national identity, rural landscapes, and social struggles. The mountains, rivers, and historical landmarks of Albania serve as recurrent motifs, symbolizing the country's resilience and beauty. During the Socialist era, works depicting laborers and collective efforts became common. Contemporary artists, however, are increasingly exploring abstract interpretations, personal narratives, and global issues. The transition to democracy in the 1990s ushered in a new era for Albanian art. Artists gained greater freedom of expression, resulting in a diversification of styles and subjects. The emergence of art galleries, international collaborations, and art festivals has further revitalized the oil painting tradition. Organizations such as the National Gallery of Arts in Tirana play a crucial role in promoting both established and emerging artists. Efforts to preserve Albania's oil painting heritage include restoration projects, archival documentation, and educational workshops. Institutions like the Albanian Institute of Cultural Monuments work to protect significant works, ensuring their longevity for future generations. Many contemporary Albanian artists blend traditional oil painting techniques with experimental methods. Abstract forms, digital media, and conceptual art have become prevalent, reflecting the dynamic nature of the country's art scene. Oil painting art in Albania embodies the nation's artistic resilience and cultural identity. By documenting and preserving traditional techniques while embracing

modern innovations, Albanian artists continue to enrich the country's artistic legacy. This article highlights the vital role of oil painting in shaping Albania's artistic narrative and its potential for future growth.

Keywords: Albania, oil painting, cultural heritage, traditional art, contemporary art, national identity.

References

Idromeno, K. (1905). *Albanian Portraits and Landscapes*. Tirana Art Press.

National Gallery of Arts. (2023). *Albanian Modern Art: A Historical Overview*.

Peci, L. (2020). "Contemporary Albanian Art: Trends and Transformations." *Journal of Balkan Art*, 15(3), 178-194.

Albanian Institute of Cultural Monuments. (2022). *Preserving Albania's Artistic Heritage*.

THE DEVELOPMENT AND AESTHETIC VALUES OF GLASS CRAFT ART IN UKRAINE

Yuri Volodymyr

Faculty of Art Studies, Taras Shevchenko National University of Kyiv, UKRAINE

Abstract

In Ukraine, glass craft represents a rich artistic heritage that combines traditional craftsmanship with modern designs. This art form is particularly known for the creation of glass paintings. Glass craft involves a highly skilled process of shaping, coloring, cutting, and assembling the material. In Ukraine, glass art has developed through the fusion of both traditional and contemporary artistic movements. Historically, glass craftsmanship in Ukraine dates back to the 17th century. Over the centuries, glass artisans have refined their craft, passing down technical knowledge from one generation to the next. Traditional Ukrainian glasswork is characterized by delicate glass objects, stained glass windows, and decorative elements. However, it is particularly in the 20th century that Ukrainian artists began pushing the boundaries of glass art, integrating modern techniques and abstract designs into their creations. Today, glass craft in Ukraine combines both traditional and contemporary styles to produce remarkable glass paintings. In these works, the transparency and interaction of glass with light play a significant role. Artists aim to create visual depth and movement by coloring the glass or using different types of glass, enriching the artwork with motifs such as colorful figures, geometric shapes, or natural elements. Ukrainian glass art is not only an aesthetic pursuit but also a technical challenge. The process of creating glass paintings requires significant skill, patience, and attention to detail. Additionally, the high temperatures used in glass processing create an intense environment, demanding focus and precision from the artists. Ukrainian glass art has firmly established its place in both local and international art scenes. The artworks, including glass paintings, are regularly exhibited in local galleries and are gaining attention worldwide. These creations not only carry aesthetic value but also strengthen the cultural ties to traditional Ukrainian handicrafts. In conclusion, Ukrainian glass craft art is a rich and vibrant form that blends traditional and modern elements, offering both aesthetic and technical depth. Glass paintings, in particular, are captivating and meaningful artworks that contribute to the preservation and evolution of Ukraine's cultural heritage. Today, this art form holds a significant place both locally and internationally.

Keywords: Ukraine, glass craft, glass art, traditional handicrafts, modern designs, glass paintings, aesthetic value, technical skill, colored glass, traditional art, contemporary art, cultural heritage, art galleries, stained glass, geometric figures.

**“THE DEVELOPMENT AND AESTHETIC VALUES OF GLASS CRAFT ART IN
UKRAINE ”**

Yuri Volodymyr

Faculty of Art Studies, Taras Shevchenko National University of Kyiv, UKRAINE

ARTISTIC ANALYSIS OF A MOTHER-CHILD PAINTING CREATED WITH FISH INK ON FABRIC IN BENDER ABBAS, OMAN SEA

Arash Shahriari

Art University of Isfahan, Bender Abbas Campus, Iran

ABSTRACT

Bender Abbas, a coastal city by the Oman Sea, is one of the important centers of traditional Iranian art, and the textile art produced there reflects the region's rich cultural heritage. Among these artistic traditions, the technique of using fish ink to paint fabrics has become emblematic of the region's artistic identity. This technique carries both aesthetic and cultural significance, and the depiction of mother-child themes in such paintings often uses this method, highlighting vibrant colors and symbolic elements in the visual narrative. Fish ink painting, traditionally used in textile art, is considered a reflection of the connection between nature and the creative skills of the local people. The ink, typically prepared from organic materials found in nature, produces various shades of blue and green in the artwork, contributing to the depth of artistic expression. Paintings featuring mother and child motifs often carry symbolism that emphasizes family, cultural heritage, and the harmony with nature. The mother-child relationship, portrayed both physically and emotionally, adds a profound depth to the artwork. In the context of Bender Abbas, the use of fish ink in such works creates a modern interpretation of traditional motifs and figures while also symbolizing a life interconnected with nature. These mother-child paintings not only highlight the importance of family but also visually narrate the local way of life, societal values, and the relationship with nature. The texture of the fabric, the intensity of the colors, and the technique used invite the viewer on an aesthetic and cultural journey. In conclusion, mother-child paintings created with fish ink in Bender Abbas are not only artistic expressions but also represent the cultural identity and traditional art understanding of the region. These works combine traditional Iranian art with modern interpretations, creating a deeply meaningful art form filled with both visual and symbolic significance. Such paintings strengthen the local community's bond with art and also find a place in the global art world.

Keywords: Oman Sea, Bender Abbas, fish ink, fabric painting, mother-child painting, traditional art, Iranian art, textile art, cultural heritage, visual narrative, artistic expression.

**“ ARTISTIC ANALYSIS OF A MOTHER-CHILD PAINTING CREATED WITH FISH
INK ON FABRIC IN BENDER ABBAS, OMAN SEA”
Arash Shahriari**

**BİREY TOPLUM İLİŞKİSİNDE KENT KÜLTÜRÜ, KAMUSAL ALAN VE ONDA
ŞEKİLLENEN SANAT OLGUSU**
THE RELATIONSHIP BETWEEN THE INDIVIDUAL AND SOCIETY, URBAN CULTURE,
PUBLIC SPACE, AND THE ART PHENOMENON SHAPED WITHIN IT

Prof. Dr. İsa ELİRİ

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting, Kırıkkale-Türkiye
(Responsible Author)

ORCID: 0000-0003-3591-0648

Prof. Dr. Osman ALTINTAŞ

Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Architecture, Department of Painting, Osmaniye-Türkiye
ORCID: 0009-0008-4691-6141

Asst. Prof. Mevlüt ÖZEMİR

Kırıkkale University, Faculty of Fine Arts, Department of Painting, Kırıkkale-Türkiye
ORCID: 0000-0002-2539-9041

“Sanat zaten mevcut olan ya da keşfetmeyi umduğu muhtemel izleyici kitlesine verilmiş bir cevaptır.” Edward LUCIE-SMITH.

Özet

Sanatçı, birey olarak içinde bulunduğu zamanın ve çevrenin toplumsal koşullarından kaçınılmaz bir biçimde etkilenir. Sanat, sanatçının yaşadığı toplumun duyarlılıklarını ve bu topluma yönelik eleştirilerini yansıtır. Burada ifade edilen, sanatçının toplumsal meselelerle doğrudan ilgilenmesi ya da eserlerini bu doğrultuda şekillendirmesi değil; aksine, içinde yaşadığı toplumun, sanatçının kimliği üzerinde bıraktığı derin etkidir. Sanatçı, sosyal çevresinin bir parçası olarak hem bir gözlemci hem de katkı sunan bir aktör konumundadır. Benzer şekilde, izleyici de topluluk olarak, kendi çağının ve çevresinin dinamiklerinden etkilenerek sanatı algılar.

Anahtar Kelimeler: Sanat, Kamusal Alan, Kent Kültürü

Abstract

The artist, as an individual, is inevitably influenced by the social conditions of the time and environment in which they live. Art reflects the sensitivities of the society the artist belongs to, as well as critiques directed at that society. What is emphasized here is not the artist's direct engagement with social issues or the deliberate shaping of their works accordingly, but rather the profound impact that the society they inhabit leaves on their identity. The artist, as a part of their social environment, acts both as an observer and a contributor. Similarly, the audience, as a collective, perceives art through the lens of the dynamics of their era and surroundings.

Keywords: Art, Public, Urban Culture

Giriş

Bir bireyin toplum üyesi olarak varlık kazanması, ancak belirli bir kültürü benimsemesi ve içselleştirmesiyle mümkündür. Kültür, bir toplumun edindiği ve öğrendiği bilgi, sanat, gelenek, görenek, beceri, alışkanlıklar ve toplumsal değerlerden oluşan bir yapıdır. Toplamların temel

özellikleri, sahip oldukları kültürle şekillenir. Kültürün devamlılığı ise toplumun varlığına ve bu değerleri koruma yetisine bağlıdır.

“Toplumlar evrim geçirerek ilkel toplumlardan tarım toplumuna, tarım toplumundan sanayi toplumuna son olarak da sanayi toplumundan bilgi toplumuna dönüşmüştür” (Drucker, 1993). “Bilgi toplumu yeni teknolojilerin gelişmesi nedeniyle bilgi sektörünün, bilgi üretimi ve bilgi sermayesinin ve nitelikli insan etmeninin ön plana çıktığı, eğitimde sürekliliğin arandığı, iletişim teknolojileri, yoluyla toplumu, ekonomik, sosyal, kültürel ve siyasal bakımdan sanayi toplumunun ilerisine taşıyan bir yapıdır” (Aktan ve Tunç, 1998).

“Nüfusunun büyük bölümünün ekonomik faaliyet alanı olarak ticaret, sanayi, yönetim ve hizmetle ilgili işlerle geçimini sağladığı toplumsal ve kültürel bir örgütlenmenin olduğu yerleşim alanı şeklinde ifade edilen kent, insanların barınmadan, eğlenmeye tüm ihtiyaçlarının karşılandığı ve sürekli bir toplumsal gelişim gösteren, bütünleşme derecesinin yüksek olduğu” (Keleş, 1972) yerleşim yeri olarak ve “fertler arası ilişkilerde geleneksel ilişkilerden çok rasyonel davranışların ağırlıkta olduğu, günümüze has bir yerleşme biçimi ve topluluk türü olarak tanımlanır” (Sencer, 1979).

Birey, çevresine sanat aracılığıyla baktığında, gerçekliği daha derin bir farkındalıkla kavrar ve yaşadığı çevrenin nelerden oluştuğunu, bu çevrenin yaşamını nasıl şekillendirdiğini algılar. Sanatçı, sahip olduğu duyarlılık ile çevresi ve yaşam arasında bir bağ kurar; bu bağ, sanatçının içsel estetik değerlerini sanat yoluyla dışa yansıtmasını sağlar. Kentler ise sürekli hareketliliğiyle sanatçıyı teşvik eder ve eserlerine sınırsız bir kaynak sunar. Toplumlara çağdaş uygarlık düzeyine taşıyan kültürel gelişmenin temelini oluşturan kentler, tarihsel süreç boyunca kendilerine özgü birikimler yaratmıştır. Bu birikimler, kentin doğal çevresiyle etkileşim içinde şekillenmiş ve kültürel değerlerle zenginleşmiştir. Buna bağlı olarak *“Kentlerin de kendine özgü bir kültürü vardır”* (Koçak, 2011).

Bir kenti oluşturan unsurların bütünü, kentsel dokunun temelini oluşturur. Bu dokuyu şekillendiren elemanlar; mekân, form, renk, ışık, su ve doğa gibi faktörlerden meydana gelir ve bu birleşim, kentin fiziksel yapısını biçimlendirir. İnsan faktörü ise bu bütünleşik yapının ana eksenini oluşturur. Tüm bu unsurlar, sanatın terminolojisiyle yakından ilişkilidir. Bu durum, kentsel mekânların bir sanat eseri olarak değerlendirilmesini mümkün kılar.

Barselona, modern kentsel tasarım ve sanatı başarılı bir şekilde birleştiren bir şehir olarak dikkat çekmektedir. Özellikle Eixample bölgesinde yer alan yapılar (Görse-1), Ildefons Cerdà tarafından tasarlanmış olup, mekân, form, renk ve ışık gibi unsurları birbirine uyumlu bir biçimde entegre etmektedir. Ayrıca, Antoni Gaudí'nin Sagrada Familia (Görse-2) ve Park Güell (Görse-3) gibi eserleri, doğayı, formu ve renkleri sanatsal bir dil aracılığıyla kentsel mekânlarda ifade etmekte ve böylece kentsel dokunun yalnızca fiziksel bir yapı değil, aynı zamanda bir sanat eseri olarak değerlendirilmesini sağlamaktadır.

Görsel 1. Eixample District, Barcelona, İspanya.

Görsel 2. The Sagrada Família viewed from Casa Milà, Barcelona, İspanya.

Görsel 3. Park Güell in Barcelona, Spain.

Kentlerin de bir belleği bulunur ve sanatçı, bu belleği algıya, ardından algıyı biçime dönüştürür. Kentlerde aynı zamanda güçlü referans noktaları yer alır. Bu noktalar, kent sakinlerinin belleğinde kalıcı bir yer edinir, kentin kimliğiyle özdeşleşir ve birer simge hâline gelir. Kentsel simgelerin sanatsal ve estetik değerler taşıması, bu simgelerin kent belleğinde yer edinmelerinin temel nedenidir. Özgün niteliklere sahip bu öğeler, kentin okunabilirliğini sağlayan sanat eserleri olarak değerlendirilebilir.

Bireyin toplumsal yaşam alanlarında sanatla iç içe olması, hem ruh sağlığı hem de kültürel gelişim ve değişim süreçlerine uyum açısından önemli bir rol oynar. Ancak müzeler ve sanat galerileri, çağdaş yaşamın hızlı temposunda bireyin sanat gereksinimlerini karşılamakta yetersiz kalmaktadır. Bu nedenle sanatın yalnızca müzeler ve galerilerde sergilenmekten çıkarılarak, caddelere ve meydanlara taşınması, günlük yaşamın bir parçası hâline getirilmesi, daha geniş kitlelere ulaşmak açısından etkili bir yöntemdir.

Çağdaş sanatçı, içinde bulunduğu toplumda kent yaşamının olumlu ya da olumsuz etkileriyle karşılaşmakta ve bu etkileşim doğrultusunda yeni anlatım biçimleri geliştirmektedir. Aynı zamanda, kentin korunan imgesel değerlerini gelecek kuşaklara aktarma sürecine yenilikçi yorumlar kazandırmaktadır. Bu bağlamda, gerçekleştirdiği sanatsal etkinliklerle hem kentsel yaşamı hem de kent sakinlerini etkileme sorumluluğunu üstlenmekte ve bu görevi sürdürmektedir.

“Bütünlüğü oluşturan kentsel yapıya bakıldığında gözlenen nesnenin tüm öğeleri arasında algılanan uyum onun güzelliğini yansıtmaktadır. Fiziksel yapı, imajı belirleyen en önemli karakter olmasına rağmen, bu yapıyı oluşturan, dinamik sosyokültürel kimlik, kenti bir bütün haline getiren öğedir. Kent bütünü kimliği ile özdeşleşmektedir. Tutum, davranış, gelenek ve göreneklerden, ifade tarzından, değer yargılarından, kurum ve örgütlerden oluşan ve bütün bu faktörlerin zamanla birbirine kaynaşmasıyla meydana gelen sosyo kültürel kimlik anlamını kentsel mekâna birebir aktarabildiğinde, yaşayan bir kentten bahsedilebilmektedir” (Öztürk, 2007).

Bir kente girildiğinde, o kentin tarihini ve kültürünü yansıtan yapılar, eğlence ve dinlenme alanları, tarihi dokusu, mimari özellikleri ve halkın giyim tarzı gibi unsurlar, kent kültürü hakkında önemli ipuçları sunar. Bu unsurlar, kentin kimliğini oluşturan öğeler olarak, ziyaretçiye

hem geçmişine hem de toplumsal dinamiklerine dair bir anlayış kazandırır. *“Bu bağlamda kent, gelenek ve göreneklerin, örgütlü tavır ve görüşlerin toplandığı yerdir. Kültürler kentte doğarlar, kentte yaşarlar ve kente katkı sağlarlar. Bu niteliğiyle kentler, belli bir kültürü simgelemektedirler”* (Uçkaç, 2006).

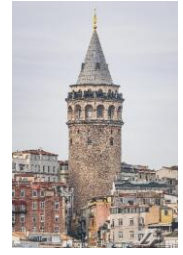
İstanbul, bir kentin kimliğinin tarihsel ve kültürel unsurlar aracılığıyla nasıl şekillendiğini anlamak için dikkate değer bir örnek teşkil etmektedir. Topkapı Sarayı (Görsel 4), Ayasofya (Görsel 5) ve Galata Kulesi (Görsel 6) gibi yapılar, şehrin derin tarihsel köklerini ve kültürel mirasını yansıtmaktadır. Kapalıçarşı, kentin tarihsel ticaret dinamiklerini simgelerken, Beyoğlu’ndaki modern kültür ve sanat mekânları, İstanbul’un çağdaş kimliğini gözler önüne sermektedir. Ayrıca, Boğaz çevresindeki yalılar ve halkın giyim tarzındaki çeşitlilik, şehrin farklı medeniyetlerin etkisiyle oluşan zengin kültürel dokusunu vurgulamaktadır.

Görsel 4 Topkapı Sarayı, İstanbul, Türkiye.

Görsel 5. Ayasofya Camii, İstanbul, Türkiye.

Görsel 6. Galata Kulesi, İstanbul, Türkiye.

Kentsel çevreler, yapılar ve bu yapıların tanımladığı dış mekânlar olmak üzere pozitif ve negatif öğelerden meydana gelir. Bu öğeler arasındaki tanımlı ilişkiler, mekânın akışkanlığı, iyi tasarlanmış mekânsal geçişler ve uyum, kentsel estetiğin niteliğini belirleyen temel unsurlardır. *“Kentsel mekânlar, toplumların yapısı ve sanat anlayışına göre farklılık göstermektedir. Bu farklılıkları doğuran yine toplumun sosyal yaşamı, kültürü, ekonomik yapısı, teknolojisi, politik yapısı ve sanat anlayışının fiziki mekâna yansımalarıdır”* (Uçkaç, 2006).

Tokyo, modern teknolojinin, geleneksel kültürün ve sanatsal anlayışın bir araya geldiği özgün bir kentsel mekân örneği olarak değerlendirilmektedir. Shibuya (Görsel 7) gibi yoğun ve dinamik bölgeler, kentin sosyal ve ekonomik yaşamının hızlı ve karmaşık akışını temsil etmektedir. Buna karşılık, Asakusa Tapınağı (Görsel 8) ve Ueno Parkı (Görsel 9) gibi geleneksel mekânlar, modernleşme ile tarihsel miras arasında bir denge oluşturmaktadır. Ginza’nın lüks alışveriş caddeleri ise, Tokyo’nun ekonomik gücünü ve estetik duyarlılığını mimari zarafetle sergilemektedir. Tokyo’nun kentsel dokusu, kültürel çeşitliliği ve teknolojik ilerlemeyi bir araya getirerek, kentsel mekânların toplumsal yapı, kültürel değerler ve ekonomik dinamiklerle nasıl şekillendiğini somut bir şekilde ortaya koymaktadır.

Görsel 7. Shibuya, Tokyo, Japonya.

Görsel 8. Asakusa Shrine, Tokyo, Japonya.

Görsel 9. Hanami in Ueno Park, Tokyo, Japonya.

“Kente anlam ve bütünlük sağlayan, kentin okunabilirliğinde ve imgeleminde önemli bir yere sahip olan bu öğelere yapılacak plastik müdahaleler, bu öğeleri bir sanat ürünü olarak değerlendirmenin yanında, kent bütününe de bir sanat yaratması olarak ele alınmasını sağlayacaktır. Sanatın özgünlüğünden yararlanılarak oluşturulan kent dokusu, kentli bireyi yaşadığı mekâna adapte etmekte ve bugünün çevresine yabancılaşan bireyini aktif kılmaktadır. Sanatı yaşadığı mekânın tüm dokularında hissedilen birey kendi kimliğini ve ait olduğu mekânın kimliğini daha kolay algılayabilir duruma gelmektedir” (Öztürk, 2007).

Kentler, yalnızca ekonomik faaliyetlerin gerçekleştiği pazar yerleri değil, aynı zamanda kültürel etkileşimlerin merkezleridir. 21. yüzyıl, sıklıkla “*kent yüzyılı*” olarak nitelendirilmektedir ve bu durum, yeni bir “*kent kültürü*”nün doğuşunu da ifade etmektedir.

Kent tasarımcıları ve planıcıları, kentlerin nasıl görünmesi, işlev göstermesi ve yaşanabilir olması gerektiğine dair fikirler üretir. Bu fikirler, önce planlara, ardından yapılara, caddelere ve sokaklara dönüşür. Aynı zamanda kentler, yaratıcılığı ve hayal gücünü teşvik eden uyarıcı alanlar olarak öne çıkar. Kent, sanatçı için ilham kaynağı oluşturan sayısız argüman barındıran bir zenginliktir.

Kentsel doku, görsel bir çevre olarak yalnızca önemli işlevlere sahip yapılar ve kentsel yaşam tarzını barındırmakla kalmaz; aynı zamanda toplumsal ve bireysel düzeyde bir kültür ürünü olarak sanatçıları için yaratım ve uygulama alanları sunar. Kent, sanatçıları etkileyen ve onları besleyen zengin bir malzeme kaynağıdır. Bu malzeme yalnızca sergilenen sanat eserleriyle değil; yapı cepheleri, sokaklar, meydanlar, açık alanlar, parklar ve kent mobilyaları gibi estetik unsurlar aracılığıyla ortaya çıkar.

Ayrıca, bireyin sosyolojik mevcudiyetini ve çevresine yansıttığı yalnızlık-kalabalık, bireysellik-sosyallık, özgürlük-kısıtlanmışlık, sanat merkezi-kaos, hızlı üretim-hızlı tüketim, göz boyama-inandırıcılık ve sınırsızlık-gözetlenme gibi pek çok problematik olgu, görsel bir etkiye dönüşerek bu malzeme çeşitliliğini artırır. Bu olgular, görsel çevrenin estetik unsurlarının bir araya geldiği kompozisyonlar olarak karşımıza çıkar. Kentlerin sanatçıları için vazgeçilmez olmasının temel nedeni, beş duyuyu aynı anda yoğun bir şekilde etkilemesidir. Kentler, keyif ve hoşnutsuzluk alanlarını iç içe barındırırken sanatçıya, bu argümanları görüp değerlendirme fırsatı sunar.

New York, kent estetiği ile toplumsal dinamiklerin bütünleştiği dikkate değer bir örnek olarak öne çıkmaktadır. Times Square (Görsel 10), yoğun görsel etkileşim ve hızlı tüketim kültürü aracılığıyla bireye, kalabalık içinde yalnızlık ve özgürlük hislerini eş zamanlı olarak deneyimleme imkânı sunmaktadır. Central Park (Görsel 11), kentsel kaos ile doğal huzur arasındaki dengeyi sağlayarak bireyin içsel dünyasına hitap eden bir alan oluşturur. New York, kentsel yaşamın karmaşıklığını gözlemleme ve sanatsal üretime dönüştürme olanağı sunarak, sanat dünyasında eşsiz bir konum kazanmıştır.

Görsel 10. Times Square, New York, ABD.

Görsel 11. Central Park, New York, ABD.

Modernist sanatın bir kent sanatı olduğu konusunda kuramcılar arasında geniş bir görüş birliği bulunmaktadır. Bu durum, kentlerde yaşayan ve kent yaşamından etkilenerek sanat üreten bireylerin, zamanla kente estetik bir değer kazandırmaları ve ona bir ruh ile duygu yüklemeleriyle ilişkilidir.

“Kültürel yapı genel olarak toplum hayatının nasıl olması gerektiğini ortaya koyar. Sosyal yapı ise, nasıl olduğunu ortaya çıkarır” (Erkal, 1995).

Modern kent, modernleşmenin bir gereği olarak işlevlerini dönüştürmüş ve bu süreçte sanat açısından yeni sayılabilecek mekânlar olan müze, galeri gibi alanlarla donatılmıştır. Bu mekânlarda konumlandırılan heykel ve anıtlar, modern kentlerin estetik çehresini şekillendirirken, aynı zamanda geleneksel koruma anlayışına alternatif bir “*koruma*” anlayışını ve eskiye karşı var olma ya da direnme fikrini de ortaya çıkarmıştır. Sanat, gelenekle ve gelenek ile direnişin mekânları olarak kabul edilen kentlerle ve kamusal alanlarla her zaman doğrudan bir ilişki içinde olmuştur. Hem sanatçı hem de izleyici, değerlendirme ölçütlerini bu tarihsel ve mekânsal bağlam üzerinden şekillendirmeye devam etmiştir (Yasa Yaman, 2002).

Berlin, modern kent estetiği ve kültürel dönüşümün bir sembolü olarak, sanatın ve anıtların kamusal alandaki işlevselliğini ortaya koymaktadır. Berlin Duvarı’nın yıkılmasının ardından şehir, hem fiziksel hem de kültürel açıdan köklü bir yeniden yapılanma sürecine girmiştir. Holocaust Anıtı (Görsel 12) ve Topographie des Terrors (Görsel 13), geçmişin travmatik deneyimlerini hatırlatarak tarihsel hafıza ile modern estetik arasında bir bağ kurmakta; East Side Gallery (Görsel 14) ise Berlin Duvarı’nı sanatsal direnişin ve estetik anlatının bir simgesine dönüştürmektedir. Günümüz Berlin’i, sanat ile toplumsal hafızanın buluştuğu, geçmişle hesaplaşmayı ve yenilikçi bir kültürel kimliğin inşasını mümkün kılan özgün bir kent modeli sunmaktadır.

Görsel 12. Holocaust Anıtı, Berlin, Almanya.

Görsel 13. Topographie des Terrors, Berlin, Almanya.

Görsel 14. East Side Gallery, Berlin, Almanya.

Kent yaşamı, bireyleri kaçınılmaz olarak karmaşık bir ilişki ağına dahil eder ve bu süreçte kentin fiziksel yapısını oluşturan unsurlar bireyi doğrudan etkiler. Doğal çevre, tarihsel yapılar, binalar, caddeler, sokaklar, ibadet mekânları, ticaret ve eğlence merkezleri gibi maddi kültür öğeleri, kentsel topluluğun bir parçası olan birey üzerinde birincil derecede belirleyici rol oynar. Bununla birlikte, yalnızca maddi unsurlar değil, manevi kültür öğelerini görünür kılan kitle iletişim araçları da kültürel değişim sürecini hızlandıran bir katalizör işlevi görür.

Bireyin aidiyet duygusu arttıkça ve kente daha fazla uyum sağladıkça, kendisini bu maddi öğelerle özdeşleştirme eğilimi güçlenir. Bu durum, kentsel ortamda kitle kültürünün taşıyıcı unsurlarının çeşitlenmesiyle daha belirgin hale gelir. Örneğin, yalnızca televizyon ve radyo değil, sokak ve caddelerde görülen afişler, reklam panoları, teknolojik yenilikleri simgeleyen bilgisayarlar ve multimedya cihazlarıyla donatılmış ticaret ve alışveriş merkezleri, farklı mutfakların sunulduğu yemek alanları, sinema, konser salonları ve çeşitli eğlence mekânları gibi unsurlar bireyin kentsel deneyimini şekillendiren temel bileşenlerdir.

“Kentlerde kültürün gelişmesi açısından zamanımızda dördüncü güç olarak da adlandırılan medya organlarının ülkelerarası iletişimi yoğunlaştırması halk kültürü, kitle kültürü ve yüksek kültür adı verilen sanat birikimi ayırımını ortaya çıkarmıştır” (Strinati, 1995).

Kentlerin fiziksel ve sosyo-ekonomik özellikleriyle şekillenen kültürel çevre, kitle kültürünün hem doğuş noktası hem de etkilenim alanı olarak işlev görmektedir. Bu bağlamda kentler, popüler kültür ile “yüksek kültür” olarak adlandırılan sanatsal etkinliklerin sergilendiği mekânlar olmaları nedeniyle özel bir öneme sahiptir. Kamu ile sanat arasındaki ilişkiyi belirleyen temel unsurlar arasında “yaratıcılık” ve “korumacılık” birbiriyle tamamlayıcı nitelikte iki önemli faktör olarak öne çıkar. Sanat eserlerinin korunması, gelecek kuşaklara aktarılması ve bu eserlerin kentin kültürel tarihine entegre edilmesi, kentli bilincinin ayrılmaz bir parçasıdır. Geçmişten miras alınan sanatsal birikimin korunması, aynı zamanda yaratıcı süreçlerin sürekliliğini sağlamada önemli bir rol oynar. Bu dinamik, kentin hem kültürel kimliğini hem de toplumsal hafızasını güçlendiren bir unsurdur (Erder, 1975).

Kentlerin, bulundukları ülkenin milli kültürünü genç kuşaklara aktarma sorumluluğunu üstlenmesi büyük bir öneme sahiptir. Bu bağlamda kentler, sosyalizasyon sürecinin etkili bir biçimde gerçekleştiği mekânlar olarak, eğitim kurumları başta olmak üzere çeşitli toplumsal

kuruluşlar ve kültürel etkinlikler aracılığıyla bu görevi yerine getirmelidir. Kent yönetim birimlerine, kente özgü kültürel kimliğin korunması ve geliştirilmesi bağlamında iki temel sorumluluk düşmektedir. Bunlardan ilki, maddi kültür mirasının korunmasını sağlamak, ikincisi ise ülkenin milli kültürel değerleriyle uyumlu bir yapılaşmayı hayata geçirmektir. Bu iki görev, kentlerin hem geçmiş ile bağlarını sürdürmesini hem de geleceğe yönelik sürdürülebilir bir kültürel gelişimi teşvik etmesini mümkün kılar (Yahyagil, 1998).

Kamusal alanın temel özelliği, her bireyin erişimine açık olmasıdır. Bu nitelik, kamusal alanın demokratik bir yapıya sahip olmasını sağlamakta ve toplumsal eşitlik ilkesini desteklemektedir. Tüm vatandaşların kullanımına sunulan bu alanlar, sosyal etkileşimlerin gerçekleştiği, farklı bireylerin bir araya gelerek ortak yaşam pratikleri geliştirdiği önemli mekânlardır. *“Kamusal Sanat Kamusal Kültür Yaratır”* (Reader, A. 1989).

“Kamusal alan, sosyal ve politik sorunların çözümü amacıyla kişiler arasında değerler ve ölçütler üzerinde anlaşmaya varılma imkanının bulunduğu yaşam alanıdır” (Mutlu, 2004). *“Kültürü meta biçimine getiren ve onu tartışılmaya uygun bir yapıya dönüştüren kamusal topluluk, dışa kapalı olmayan bir nitelik kazanmaktadır”* (Habermas, 2003).

Kamusal sanat, hem sanatsal hem de kentsel değerlerin korunması ve geliştirilmesi amacıyla kullanılan etkili bir araçtır. Bu sanat biçimi, kentsel mekânlarda bireyler arası iletişimi güçlendirmek ve insan-çevre etkileşimini olumlu yönde desteklemek amacı taşır. Kamusal sanat, bireylerin kamusal alanlardan keyif almasını sağlamakla birlikte bu alanları topluma sanat yoluyla yeniden kazandırmayı hedefler. Aynı zamanda, sanatçı ile günlük yaşamın bir parçası olan izleyici arasında bir etkileşim kurarak izleyicinin çevresine dair farkındalığını artırır.

Kamusal sanatın en önemli işlevlerinden biri, kamusal alandaki sanata verilen değeri artırmak ve toplumsal diyalog ile bilinç oluşturmaya sağlamaktır. Özellikle yaya mekânlarının sanatsal objelerle desteklenmesi, sadece estetik bir katkı sunmakla kalmaz; bireylerin kültürel gelişimine, bilinçlenmesine ve görsel etkileşim yoluyla psikolojik rahatlık kazanmalarına da katkıda bulunur. Bu tür sanat eserleri, aynı zamanda mekân hissi ve kimliği oluşturmaya amaçlayan kentsel yenileme projelerinin önemli bir parçası haline gelmiştir. Bu süreç, kentle ilgili daha kalıcı izlenimlerin hafızalarda yer etmesini mümkün kılar.

Bilbao, 1990’larda başlayan kentsel dönüşüm süreciyle birlikte, kamusal sanat ve kültürel projeler aracılığıyla dikkat çekici bir model oluşturmuştur. Frank Gehry tarafından tasarlanan Guggenheim Müzesi (Görsel 15), yalnızca estetik ve işlevsel bir yapıt olarak değil, aynı zamanda şehrin kültürel kimliğini güçlendiren ikonik bir simge haline gelmiştir. Jeff Koons’un *“Puppy”* heykeli (Görsel 16) gibi kamusal sanat eserleri ise, estetik katkılarının ötesinde, kültürel farkındalık yaratmış ve bireyler ile kent arasında duygusal bir bağ kurmayı başarmıştır. Bu tür projeler, Bilbao’yu sıradan bir fiziksel mekândan ziyade, estetik ve kültürel bir deneyim alanı olarak tanımlayan bir dönüşümün temel unsurları olmuştur.

Görsel 15. Guggenheim Müzesi Bilbao, İspanya.

Görsel 16. Jeff Koons'un “Puppy” Heykeli, Guggenheim Bilbao Müzesi, İspanya.

Kamusal sanat, hisleri uyandıran, duyguları canlandıran ve bireylerin dikkatini çeken bir unsur olarak, kişilerin mekânla anlamlı bir bağ kurmasına aracılık eder. Galerilerde sergilenen sanattan farklı olarak, bu sanat türü mekâna özgü nitelikler taşır ve izleyiciyle kurduğu etkileşimle anlam kazanır. Kamusal sanat, mekâna dair bireysel ve toplumsal algıların şekillenmesinde önemli bir rol üstlenir.

Kamusal alanın temel özelliklerini vurgulamak gerekirse, iki yönü öne çıkmaktadır. Birincisi, bu alanların modern kamu hukuku çerçevesinde tanımlanmış mekânlar olmasıdır. İkincisi ise, toplumsal yaşamda fikirlerin ifade edildiği, tartışıldığı ve üretildiği alanlar olarak işlev görmesidir. Daha açık bir ifadeyle, kamusal alan “*ortak, aleni ve herkese açık*” olan mekânları ifade etmektedir. Bu tanım, kamusal alanın hem fiziksel hem de sosyal işlevlerini net bir şekilde ortaya koymaktadır. “*Kamusal alan, modern toplum kuramlarında, toplumun ortak yararını belirlemeye ve gerçekleştirmeye yönelik düşünce, söylem ve eylemlerin üretildiği ve geliştirildiği ortak toplumsal etkinlik alanına işaret etmek için kullanılan kavram*”dır (Habermas, 2003). Habermas, “*yurttaşların eşit bir biçimde kamusal alanda kendilerini ilgilendiren özel konularda eleştirel ve rasyonel bir biçimde tartışabilmesini demokrasinin temeli olarak kabul etmektedir*” (Göle, 2003).

Kentli olmak, sürekli değişen ve dönüşen bir estetik kültürün parçası olmayı ifade etmektedir. Estetik kültür, yalnızca kentsel mekânların fiziksel gelişimini değil, aynı zamanda bireylerin yaşam alışkanlıklarının değişimini de şekillendirmektedir. Bu bağlamda, kent kültürünü zenginleştiren bir estetik anlayış, ancak sanatın daha geniş kitleler tarafından erişilebilir hale gelmesiyle anlam kazanacaktır. Estetiğin toplumsal yayılımı, kent yaşamında kültürel derinlik ve farkındalık oluşturarak sürdürülebilir bir gelişimin temellerini atar.

Sanat yapıtları, kamusal alanlarda bireysel mekânlara kıyasla çok daha yoğun bir tüketim sürecine dâhil olmaktadır. Bu durum, kamusal alanda sanatın ve sanatçının konumunu doğrudan etkileyen farklı anlayışlarla ilişkilidir. Sanatın gündelik yaşamın hızlı temposu içindeki yerini, bireyin kamusal alandaki sanat yapıtıyla kurduğu etkileşim ve tepkileri, sanatın açık mekânlarda var olma koşullarını ve sanat ile yaşam arasındaki dinamik ilişkileri değerlendirmek önemlidir. Ayrıca, sanatın toplumsallaşması ve yaşamın bir parçası haline gelmesi konusunda devlet, kurumlar ve özel sektör tarafından sergilenen ya da sergilenmeyen dirençler incelenmelidir. Bu bağlamda, sanatçının mücadelelerini, elde ettiği kazanımları ve karşılaştığı kayıpları derinlemesine gözlemlemek ve analiz etmek, sanatın toplumsal boyutunun anlaşılmasında kritik bir rol oynar.

Son yıllarda sanat, modernizmin katı kalıplarını aşarak, yaşamla bütünleşen ve daha dinamik bir varoluş biçimi benimsemiştir. Sanatın yaşamdan beslendiği gerçeği göz önünde bulundurulduğunda, onun zamanla değişime açık bir yapı sergilemesi doğal karşılanmalıdır. Bu bağlamda, çağdaş sanatçı, eserlerini oluştururken durağan ve kuralcı yaklaşımlardan uzaklaşarak, teknolojik gelişmelerin sunduğu yeni ifade biçimlerini benimsemekte ve mekân ile kurduğu ilişkilere farklı perspektifler kazandırmaktadır. Böylece sanat, güncel dinamiklerle zenginleşmekte ve yeni kavramsal alternatifler yaratılmaktadır. Özellikle kamusal alanlarda toplumla etkileşimi hedefleyen projeler aracılığıyla sanat, toplumun farklı kesimleriyle buluşmakta ve bireyleri estetik bir deneyime dâhil etmektedir.

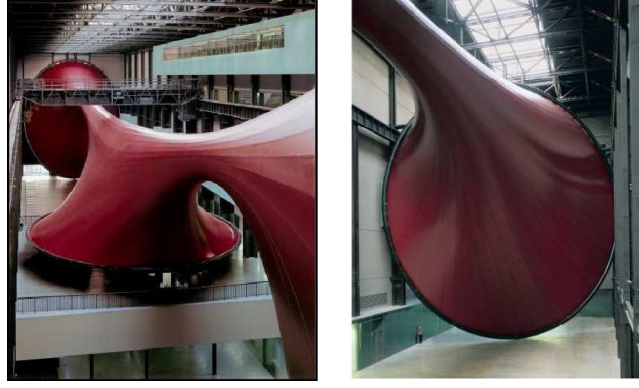
Kamusal sanat, bireyleri şaşırtan ve mekân ile insan arasındaki ilişkiyi dönüştüren bir yapıya sahip olmalıdır. Toplumsal sanat, çevresindeki bireyleri sanat etkinliklerine katılmaya teşvik ederek, çevreyi olumlu yönde etkiler ve kullanıcıların kamusal alanı sahiplenmesine katkı sağlar. Bu tür projelerin temel amacı, kamusal mekânın erişilebilirliğinden yararlanarak toplumu sanat eserinin yaratım sürecine dahil etmektir. Kamusal sanat, bireylerin yaşam deneyimlerini zenginleştirmeyi ve bu mekânların kullanımını desteklemeyi hedefler. Bu yaklaşımla, karşılıklı anlayış, hoşgörü ve saygıya dayalı bir barış toplumu oluşturmayı, aynı zamanda kamusal alanda üretilen sanata toplumun verdiği değeri artırmayı amaçlar. Kamusal sanatın nihai hedefi, bir eserin sevilmesi ya da sevilmemesi değil, kent yaşamına yenilikçi bir katkı sunması ve bireyleri bu katkı üzerine düşünmeye sevk etmesidir. Kentsel yaşamı sorgulayan ve sorgulatmayı amaçlayan kamusal sanat, galeri odaklı sanattan hem daha farklı hem de çok daha zorlu bir süreci içerir. Kamusal kültür yaratımı, yalnızca sosyal etkileşim için mekânların şekillendirilmesini değil, aynı zamanda kentin görsel kimliğini oluşturan unsurların inşasını da kapsar. Bir kentin en önemli tasarım ögesi, içerisindeki işaret sistemlerini bütünleştiren ve onu küresel tüketim kültürüne bağlayan birleştirici unsurlardır. Bu doğrultuda kamusal sanat, sadece estetik bir araç değil, aynı zamanda toplum ve mekân arasındaki ilişkileri yeniden tanımlayan bir kavramdır.

“Günümüzde büyük etkiler oluşturabilen kamusal alanda sanat yapıtının başarısı, estetik ve plastik geleneklere yaslanarak aynı zamanda bu geleneklere karşı koyabilme cesaretinden kaynaklanmaktadır. Çağdaş sanatın en önemli açılımlarından birinin de, yapıtın galerilerde alınıp satılan bir meta olmanın ötesine geçmiş olmasıdır. Güncel sanat pratiklerinin, yapıtın da izleyicinin de biçimsel olarak tanımlanmamasının ve bir araya gelme alanı olarak kamusal alan kavrayışının da aynı şekilde maddi niteliklerden arındığını ve genişletildiğini de görmek mümkündür” (Sheilk, 2005).

Kamusal alan, toplumlar için sosyal ve kültürel bir gösterge işlevi görür. Bu bağlamda, bazı güncel sanat yapıtlarının kavramsal yapısı, kamu alanlarının en uygun sergileme mekânları olduğunu ortaya koymaktadır. Avrupa’nın büyük şehirlerinde, kamusal alanlar çağdaş sanatçılar tarafından işlevsel bir sanat platformu olarak kullanılmaktadır. Bu durum, kamusal sanatın toplumsal anlam taşıyan bir ifade biçimi olarak önemini vurgulamaktadır.

Tate Modern, çağdaş sanatın önde gelen merkezlerinden biri olarak, “The Unilever Series” çerçevesinde müzenin dış alanını özgün sanat eserleriyle buluşturarak kamusal alanın sanatsal bir ifade mecrası haline gelmesini sağlamaktadır. Anish Kapoor’un “Marsyas” adlı heykeli (Görsel

17), gerek görsel gerek mekânsal etkisiyle dikkat çekmiş ve kamusal alanın anlamını sorgulayan düşünsel tartışmalara zemin hazırlamıştır. Benzer şekilde, Berlin Duvarı'nda gerçekleştirilen çağdaş sanat müdahaleleri, tarihi izlerle güncel toplumsal meseleler arasında bir bağ kurarak, kamusal sanatın yalnızca estetik değil, aynı zamanda eleştirel ve toplumsal bir ifade biçimi olduğunu kanıtlamaktadır.

Görsel 17. Anish Kapoor'un, “Marsyas” Adlı Heykeli, Tate Modern, Londra, İngiltere.

Dünyanın büyük metropollerinde, kamusal alanlar sanat, kültür ve politik organizasyonların özgürce sergilendiği, hatta bu tür eylemlerin gerçekleştirilmesi için özel çabalarla oluşturulmuş önemli alanlardır. Kamusal alanda sanat yapıtlarının toplum bireylerine etkili bir şekilde ulaştığı göz önüne alındığında, tarihsel olarak pek çok sanatçının eserlerinde mekân ve boşluğun ana malzeme olarak kullanıldığı görülmektedir. Kamusal alanlarda yer alan, kentlerin önemli meydanlarında bulunan tarihi, kültürel ya da siyasi içerikli anıtların halk üzerindeki etkisi yadsınamaz. Bugün de bu etki devam etmekle birlikte, çağdaş kamusal sanatın klişeleşmiş ihtişam anlayışından uzaklaştığı gözlemlenmektedir. Klasik estetik gelenekleri, günümüz sanatçıları için sadece bir kılavuz olmaktan öteye geçerek, kavramsal bir çıkış noktası oluşturmakta ve bu durum kamusal alanı, güncel sanat yapıtları için farklı bir zemin haline getirmektedir. “Çağdaş sanatın güncel etkinlik sorunlarına yaklaşmak, soruna salt sanatçı birey açısından çözüm getirmeye çalışmak değil, kitle boyutunu da araştıran bir iş yapmaktır.” (Tansuğ, 1982).

Chicago'daki “Cloud Gate” (Görsel 18) (The Bean), Anish Kapoor tarafından tasarlanmış olup Millennium Park'ta konumlanan çağdaş bir sanat eseri olarak dikkat çekmektedir. Çevresini yansıtan yüzeyi aracılığıyla bireyleri eserle etkileşime davet eden bu heykel, aynı zamanda bir sosyal buluşma noktası ve kentin simgesi olarak işlev görmektedir. Bu bağlamda, bireysel ve toplumsal düzeyde sanat deneyiminin dönüşümüne katkı sunmaktadır. Söz konusu eser, kamusal sanatın yalnızca estetik bir unsur olmanın ötesine geçerek, toplumsal diyalog ve sorgulama platformları oluşturma potansiyeline işaret etmektedir.

Görsel 18. Anish Kapoor'un, “Cloud Gate” Adlı Heykeli, Millennium Park, Chicago, ABD.

Günümüz kent yaşamının yoğunluğu dikkate alındığında, kamusal alanda sanat yapıtı, kendine özgü bir etki gücüne sahip olup yoğun bir tüketim sürecine girer. Evlerimizdeki duvarlarda asılı resimler veya başköşemizdeki heykellerin aksine, kamusal sanat eserleri çok daha etkin bir biçimde ve yüksek bir yoğunlukla tüketilmektedir. *“Kamusal sanat çalışması kavramı geleneksel olarak, bir sanat yapıtının sadece basitçe bir kamusal mekâna yerleştirilmesini gerektirir. Bu şekilde yerleştirilen yapıtların özel alandaki sanattan, yani galeriler arasında alınıp satılan, dolaşıma giren yapıtlardan haliyle farklılaşmaları beklenir. Kamusal sanat projeleri farklı bir izleyici kitlesini ve başka türlü izleyicilik kavramını gerçekten de zorunlu kılar”* (Sheilk, 2005).

1960’lardan sonra, çağdaş sanatta teknolojinin hızlı gelişimiyle birçok disiplin bir arada etkinliğini sürdürmektedir. Örneğin, günümüz kamusal alanında heykel yeni biçimlere bürünürken, bunun yanı sıra enstalasyonlar, performanslar, videolar ve ışık gösterileri gibi pek çok yeni plastik uygulama da toplumun görsel tüketimine sunulmaktadır. Bu bağlamda, galerilerde satın alınan ve özel mekânlarda sergilenen sanat yapıtları ile kamusal alanlarda yer alan sanat eserleri arasındaki fark, görsel tüketime dayalı olarak belirginleşir. Sanat eserleri, bazen geleneksel anlamda bir meta olmaktan çıkarak, anlık tüketim sürecine dahil olur ve teşhir anı fotoğraflarla belgelenir. Kamusal alanlardaki sanat yapıtları, gösteri sanatlarının kavramsal boyutuyla birleşerek, performanslar, ışık ve lazer gösterileri, geçici enstalasyonlar gibi yeni disiplinlerin ortaya çıkmasına yol açmıştır. Bu süreç, kentlerin kamusal ortak alanlarını yaratma ve kamusalılığı üretme çabasıyla, kenti yeniden şekillendirme sürecine dönüşmektedir.

New York'taki Times Square'deki “Midnight Moment” projesi (Görsel 19), dijital panolar ve ışık gösterileri aracılığıyla kamusal alanı bir açık hava sanat galerisine dönüştürmekte, bu sayede sanatı geniş kitlelerle anlık bir deneyim olarak buluşturmakta ve mekânın görsel tüketimle yeniden anlam kazanmasını sağlamaktadır.

Görsel 19. New York’taki Times Square'deki “Midnight Moment” Projesi, ABD.

“Sanat sosyal sınırları kaldırıcı ve dışlanmış insanların katılımını sağlayıcı bir araç da olabilir.” (Yüksel, M. 2006).

Sokaklar ve meydanlar, kentsel dokunun önemli bileşenleri olarak, sanatın kentsel alanlarda sergilenmesi için çeşitli olanaklar sunmaktadır. Heykel ve plastik öğeler, döşemelere veya diğer yüzeylere uygulanan resim çalışmaları gibi plastik müdahaleler, kentli bireylerin yaşadıkları ortamda sanatla etkileşim kurmalarını sağlamaktadır. Doğa ile bütünleşen sanatsal çalışmalar, açık alanlarda gerçekleştirildiğinde, kent sanatını sergilemek için uygun mekânlar yaratmakta ve adeta bir açık hava sergisi görünümü oluşturmaktadır.

İyi düzenlenmiş mekânlar, bireylerin davranışlarını olumlu yönde etkileyerek yaratıcılıklarını geliştiren önemli unsurlardır. “*Mekân*”, belirli eylemlerin gerçekleştiği fiziksel çevre parçaları olarak tanımlandığında, mekân içindeki nesneler, biçim ve renkleriyle, çevrede yaşayan kişiler üzerinde uyaran ve yaşama ritmini belirleyen nitelikler kazanır. Bu nesnelerin birey üzerindeki etkisi göz önüne alındığında, toplumsal yaşam alanlarına sanat öğelerinin dahil edilmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır (Öztürk, 2007).

Sanatçılar, çevresel çabalarıyla mekânları daha yaşanabilir hale getirerek onlara yeni bir kimlik kazandırmayı amaçlar. Bu çabalar, sanatı ve sanatçıyı daha geniş kitlelere ulaştırarak, kent içinde varlıklarını duyurmalarını sağlar. Ayrıca, sanatın sınırlarını genişleterek insanları sanatsal etkinliklere katılmaya teşvik eder. Sanat, toplumsal pratikleri destekleyen ve tamamlayan bir güce sahiptir; toplumsal hareketleri harekete geçiren ve rutin hayata yeni bir bakış açısı kazandıran önemli bir araçtır. Sanat yapıtı, izleyiciye sunulması gereken bir olgudur ve onun varlığı, bir izleyici kitlesinin onu “*tüketmesine*” dayanır. Bu kitlenin estetikle bütünleşerek nitelik kazanması zorunludur. Kamusal sanatta amaç, halkla daha demokratik bir ilişki kurmaktır. Sanatçı, yapıtını yaratırken, bu yapıtın hangi ortamda, hangi koşullarda anlamını en iyi şekilde vereceğini hesaplar. Yapıtın boyutları bile anlamını değiştirebilir. Sanatçı, kamusal bir ortamda, alanda veya sokakta yapıtın en olgun biçimde biçimleneceğini öngörür. Kamusal sanatın ilk aşaması budur. İkinci aşama, kamusal sanatın bir tepki, sorgulama veya cevap içermesidir. Sanatçı, bireysel ve toplumsal sorumluluk çerçevesinde tepkisini ortaya koyar. Kamusal sanat, bir paylaşma, katılım, etkileşim ve iletişim sürecidir. O, sonsuza kadar “*orada*” kalacak bir nesne değil, bir süre sonra eskiyecek ve yıpranacaktır. Kamusal alanda, insanlarla doğrudan etkileşime giren heykeller kamuya aittir ve bu heykellerin izleyicileri, o alanda yaşayan tüm insanlardır. İletilen görsel mesajlar doğrudan insanlara ulaşır.

Mevcut yaşam alanları, bireylerin gereksinimlerini yeterince karşılayamamaktadır. Bunun sonucunda, oluşturulan mekanik çevre, bireyi psikolojik olarak olumsuz etkilemekte ve bunalıma sürüklemektedir. Bu bağlamda, sanatın, çocuk oyun alanlarından parklara, caddelere ve binalara kadar, günlük yaşamın geçtiği mekânlara taşınması gereklidir. Sanat, insanın dışında, algılaması güç ve zahmetli mekânlarda değil, bireyin içinde var olabileceği bir ortamda sunulmalıdır. Sanatın kent mekânlarına entegrasyonu, çevreye katkı sağlamakla birlikte, bireyi çevresine karşı daha duyarlı hale getirecektir (Öztürk, 2007). Sanatçılar, hayal güçlerini ve çevreleriyle kurdukları bağları ürüne dönüştürmeyi, bu ürünleri insanlıkla paylaşmayı sürdürmektedir. Kentler ise sanatçılara ilham verir, onları uyarır ve düşünsel bir alan yaratmalarını teşvik eder. Bu etkileşim, sanatçının hayal gücünü harekete geçirerek toplumsal yaşamla yeniden bağ kurmasını sağlar.

Sanatçılar, hayal dünyalarını, çevresiyle ve yaşam arasında kurduğu köprüleri ürüne çevirmeyi, onları da insanlıkla paylaşmayı, kentler de sanatçıları uyarmayı, kışkırtmayı ve düş kurdurmayı daima sürdürecektir.

KAYNAKÇA

- Aktan, C. C. ve Tunç, Mehtap (1998). *Bilgi Toplumu ve Türkiye*. Yeni Türkiye Dergisi, Ocak-Şubat, s. 118-134.
- Drucker, P.F. (1993). *Kapitalist Ötesi Toplum*. (Çeviren: Belkıs Çorakçı), İstanbul: İnkılâp Kitabevi.
- Erder, C. (1975). *Tarihi Çevre Bilinci*. Ankara: ODTÜ Mimarlık Fakültesi Yayını.
- Erkal, M. E. (1995). *Sosyoloji (Toplumbilimi)*. (6. Baskı), İstanbul: Der Yayınları.
- Göle, N. (2003). *Kamusal Alan ve Sivil Toplum Üzerine*. Sivil Toplum Dergisi, Yıl: 1, Sayı: 2, Nisan-Haziran, İstanbul: Edam Yayınevi.
- Habermas, J. (2003). *Kamusal Alanın Yapısal Dönüşümü*. (Çeviren: Tanıl Bora, Mithat Sancar), (5. Baskı), İstanbul: İletişim Yayınları.
- Keleş, R. (1972). *100 Soruda Türkiye’de Şehirleşme, Konut ve Gecekondu*. İstanbul: Gerçek Yayınevi.
- Koçak, H. (2011). *Kent-Kültür İlişkisi Bağlamında Türkiye’de Değişen ve Dönüşen Kentler*. Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi, Cilt: 6, Sayı: 2, s. 259-269.
- Öztürk, Ö. (2007). *Kentsel Kimlik Oluşumunda Güzel Sanatların Yeri*. Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Sencer, Y. (1979). *Türkiye’de Kentleşme*. Ankara: Kültür Bakanlığı Yayını.
- Sheilk, S. (2005). *Anstelle der Öffentlichkeit? Oder: Die Welt in Frankfurt*, (”Kamusal Alanın Yerine Ne mi? Ya da, Parçalardan Oluşan Dünya”). Kritik der Kreativität, yay. Haz. Gerald Raunig ve Ulf Wuggenig, Viyana.
- Strinati, D. (1995). *An Introduction To Theories Of Popular Culture*. Routledge, London.
- Reader, A. (1989). *Critical Theory and Society*. (Edt: S. E. Bronner, D. M. Kellner), (Çeviren: Nuran Erol).
- Tansuğ, S. (1982). *Herkez İçin Sanat*. İstanbul: Altın Kitaplar Yayınevi.
- Uçkaç, L. (2006). *Kentsel Tasarımın Kent Kimliği Üzerine Etkileri: Keçiören Örneği*. Peyzaj Mimarlığı Anabilim Dalı Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Yahyagil, M. (1998). Kentlerin Kültürün Gelişimine Etkileri. İstanbul, Journal of Sociological Studies (25), s. 105-120.
- Yasa Yaman, Z. (2002). *Cumhuriyet’in İdeolojik Anlamı Olarak Anıt ve Heykel (1923- 1950)*. Sanat Dünyamız, Kış 82.
- Yüksel, M. (2006). *Kamusal Alanda Sanat*. 4. Uluslararası H. Gezer Taş ve Beton Heykel Sempozyumu, Mersin Üniversitesi, Mersin.

GÖRSEL KAYNAKÇA

- Görsel 1.** <https://barselona.io/yasam-maliyetleri/> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 2.** <https://www.kisa.link/lzomf> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 3.** <https://l24.im/xPIEGbW> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 4.** <https://www.kisa.link/wqbf> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 5.** <https://www.kisa.link/uGGEu> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 6.** <https://www.kisa.link/crzte> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 7.** <https://tr.wikipedia.org/wiki/Siberpunk> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 8.** <https://tr.wikipedia.org/wiki/Sens%C5%8D-ji> Erişim Tarihi: (29.11.2024)

- Görsel 9.** <https://tr.wikipedia.org/wiki/Ueno> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 10.** https://tr.wikipedia.org/wiki/Times_Square Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 11.** <https://www.kisa.link/dYkMU> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 12.** <https://www.kisa.link/rXZVE> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 13.** <https://www.kisa.link/voSCm> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 14.** https://tr.wikipedia.org/wiki/East_Side_Gallery Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 15.** <https://www.kisa.link/EZMlI> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 16.** <https://www.kisa.link/iEZUq> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 17.** <https://www.kisa.link/NmAnG> Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 18.** https://en.wikipedia.org/wiki/Cloud_Gate Erişim Tarihi: (29.11.2024)
- Görsel 19.** <https://www.kisa.link/EqhAa> Erişim Tarihi: (29.11.2024)

İSTANBUL KIZ KULESİ

İznik Taş Çini
35x27- Çerçevesi:48x39
2023

Asst. Prof. Hatice AKSU

Bursa Uludağ University, Faculty of Fine Arts, Department of Traditional Turkish Arts

BABY RHINO ON ROAD

Aquarelle pencils on paper 3
5 W x 35 H cm
2016

This monochrome drawing focuses on the irreplaceable rhino, and engages our vulnerability as we behold the beauty of this young, endangered creature.

Lecturer Ezgi BİLGİN
Akdeniz University, Faculty of Fine Arts

HAPPY HEDGEHOG

Aquarelle pencils on paper

35 W x 35 H cm 2016

A colorful, endearing depiction of one of life's most friendly creatures. This realistic watercolor work reminds us that all living creatures are connected to one another, that we all, in fact, need each other to live a truly vibrant life.

Lecturer Ezgi BİLGİN

Akdeniz University, Faculty of Fine Arts

ÇİÇEK

35*50 tuyb

2024

Asst. Prof. Tuncay ÇİÇEK

Asst. Prof. Tuncay ÇİÇEK

MARTILAR Kİ

100 x 80,

TÜAB 2025

Ali YEŞELBAŞ

ECHOES OF SPRING

M. Sheldon RICHARD
University of Newcastle

WHISPERS OF THE TIDES

Lena FRANK
University of Greenwich

TILE CAFTAN

Zeynep Nur FİDAN
Public Education Center - Istanbul